CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Behold I come quickly; hold that fast which thou hast, that no man take thy crown." Rev. 3 : 11

MARCH 24th 1961 - No. 488 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

De Symboliek van Pasen

Het is heel goed mogelijk, dat menigeen bij het lezen van de titel, die hier boven staat, wat bedenkelijk gaat kijken. Gaan we nu spreken over de "symboliek" van Pasen? Nemen wij daar de **werkelijkheid** niet mee weg, die er toch stellig in Pasen ligt?

Indien deze schijn mocht zijn gewekt, dan willen wij die graag meteen wegnemen, want indien er iets is waar we juist tegenwoordig te weinig mee in aanraking komen zijn het de tastbare resultaten van het lijden en sterven van de Heiland in het leven van Christenen.

Toch kunnen we daarom wel van symboliek spreken, indien wij letten op de oorsprong van Pasen. Zoals overbekend werd dit feest ingesteld bij de uittocht uit Egypte. Door het harde slavenleven had Israel veel van zijn nationaal bewustzijn verloren. Er waren er genoeg die niet meer aan een eigen volksbestaan geloofden. Mozes heeft veel moeite gedaan om die mensen weer in de vervulling van de beloften te doen geloven.

Toen de tijd voor die vervulling aangebroken was, ging alles in haast. Ze moesten gekleed en wel het paaslam eten, want ze gingen op weg naar Kanaan. Dat moet die mensen toch wel sterk aangesproken hebben. Zeer duidelijk had Mozes gezegd, dat Israel de woestijn in wilde om God te dienen. Dat (en dat alleen) was het motief om vrij te komen. En daar was Pharao natuurlijk tegen gekant

Maar ondanks de sterke tegenstand, ondanks de herhaalde weigering ging het plan wel door. En toen ze dan eindelijk gingen, moeten die Israelieten toch wel iets gevoeld hebben van: nu gaat het komen. Nu worden we weer een volk, nu krijgen we weer een eigen nationaliteit.

Dat bracht het pascha.

Hier meteen al spreekt een prachtige symboliek. Pasen opende de weg naar de dienst aan God. Dat ging door de overkoepeling van het bloed. De deurposten en de bovendorpel moeten bestreken worden met het bloed van het Lam, — niet de drempel. Overkoepeld door het bloed van het lam verlieten ze hun huizen, teneinde zich volkomen te kunnen geven aan de dienst van God. Zonder dat bloed, of wilt ge, zonder de dood van dat lam, was die dienst aan God een onmogelijkheid geworden, want dan zou de engel des verderfs hun huizen binnengedrongen zijn.

Voor de Israeliet was de dienst aan God onlosmakelijk verbonden aan zijn nationaliteitsbesef. Die twee waren niet te scheiden. Maar even sterk moet voor de Nieuwtestamentische Christen de dienst aan God onlosmakelijk verbonden zijn aan het volk van God, of wilt ge aan de Kerk. Dat is een eenheid, dat men niet van elkaar halen kan en waar geen plaats is voor individualisme. Daarom gaat het in het evangelie niet om de persoonlijke zaligheid alleen. Men kan als Christen niet op zichzelf blijven staan. God bedoelt ons te redden als volk, waarin wij allen ons persoonlijk aandeel hebben. Daarom mag evangelisatie niet volstaan met persoonlijk geloof alleen, maar moet ze leiden naar de kerk.

Opvallend is tevens dat dat eerste pascha werd gevierd in de maand Nisan, welk woord bloei betekent. Dat was de maand waarin de natuur opnieuw openbrak. Waarin alles opnieuw ging bloeien, de maand waarin het leven je toelacht, waarin je als het ware nieuwe kracht in je voelt groeien. In zo'n tijd heeft God gezegd: we gaan opnieuw beginnen. In zo'n tijd leidt Hij Zijn volk uit de slavernij om zich geheel aan Hem te wijden. Dat is de betekenis van Jezus' verrijzenis. Overkoepeld door het bloed van de Heiland worden we gebracht in de volle dienst van God en voelen wij aan alle kanten het nieuwe leven uitbotten. Ja, voelen we het? Zeg nu niet dat dit idealistisch is, want als we die rijkdom van het Paasfeest niet meer voelen in ons leven van alle dag, in de taak die wij juist als Christen hebben, dat moet God (menselijkerwijs gesproken) toch wel erg teleurgesteld zijn in onze reactie. God bedoelt, zowel in de symboliek als in de werkelijkheid, een definitief keerpunt in ons leven. Geloof maar dat het een verandering geweest is in het leven van de Israeliet, die in de dagen van de uittocht leefde. Hij had geen ander onderwerp meer om over te praten. Geen wonder! Kan men een grotere verandering bedenken dan te worden veranderd van slaaf van Pharao tot knecht van God?

Hij wist niet precies wat er allemaal komen ging. Hij wist alleen dat hij God ging dienen en dat hij nu eerst de wildernis, de woestijn in ging. Die moest hij door om de volmaaktheid te bereiken. Hij wist ook dat God hem uit Egypte haalde om hem alleen voor God te doen leven. Dat was Pascha voor hem.

Wat is Pasen voor ons?

D. F.

Pasen

SOMS zijn de morgens van zo zuiver goud,
dat ik me afvraag of niet alle dingen
getoonzet zijn om daarin uit te zingen
dat God de wereld in Zijn handen houdt;

het is vaak een gebaar, een oogopslag,
een simpel woord dat duidelijk wil zeggen
dat ik het wonder niet hoef uit te leggen
waarom ik deze tijd beleven mag,

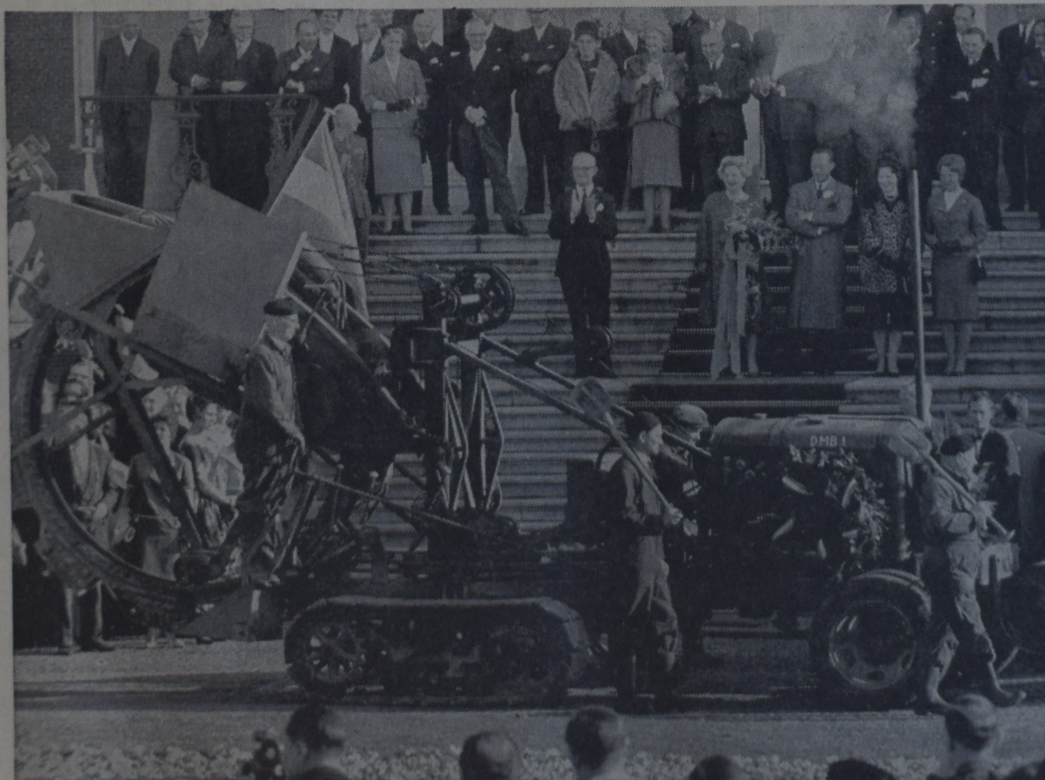
want elke dag heeft immers nu weer zin,
omdat het leven is opnieuw begonnen,
toen God de dood voorgoed had overwonnen,
en ons de kans gaf tot een nieuw begin;

nu ik straks bij het lege graf mag staan,
zou ik U dit wel dringend willen vragen:
laat mij te allen tijd dit wonder dragen
achter elk ding U steeds weer te verstaan.

Jan Stolk

Hulpverlening aan het buitenland is economisch gezond

(Canadian Scene) — Canada's bijdrage voor buitenlandse hulpverlening in dit jaar zal met $ 2,000,000 verminderd worden tot een totaal bedrag van even meer dan $ 62,000,000 volgens het budget van het huidige belastingjaar, bekend gemaakt door de regering in Ottawa, zo meldt Charles Lynch van de Southam News Service. Dit bedrag ($ 62 millioen) is minder dan één procent van het totale nationale budget voor het jaar en minder dan vier procent van Canada's budget voor militaire doeleinden. Mr. Lynch legde er terecht de nadruk op, dat Canada's programma voor buitenlandse hulpverlening er niet één is, dat maar cadeau gedaan wordt, daar het inhoudt, dat bij alle ondernemingen onder een dergelijk programma het toegewezen geld hier in Canada besteed moet worden. Bij de bouw en aanleg van allerlei werken, uitgevoerd als een onderdeel van buitenlandse hulpverlening, moeten Canadese ingenieurs en ook materiaal, door Canadese fabrikanten verstrekt, gebruikt worden. Levensmiddelen en verbruiksartikelen, die gezonden worden, moeten in Canada geproduceerd zijn, en de opleiding aan studenten van hulp ontvangende landen, geboden onder het Colombo Plan, moet op Canadese instellingen geschieden. Dat buitenlandse hulpverlening werk verschaft in dit land, begrijpt de gemiddelde Canadees gewoonlijk niet. Als deze buitenlandse hulpverlening in enige zin liefdadigheid betekent, dan kunnen we ons terecht troosten, dat in dit bijzonder geval "Liefdadigheid thuis begint."

Een beeld van de nationale manifestatie, welke Maandag 6 Maart voor het paleis Huis Ten Bosch in Den Haag is gehouden: De deputatie uit "Het Nieuwe Land" trekt voorbij de leden van de Koninklijke Familie. Achter de Koningin zien we de Minister-President Prof. Dr. J. E. de Quay. (Zie voor meer bijzonderheden onze "Brief uit Nederland").

SUMMARY OF NETHERLANDS FOREIGN EXCHANGE REGULATIONS

Het Consulaat Generaal der Nederlanden te Toronto zond ons het volgende bericht:

FOR NON-RESIDENTS.

Locals notes and coin to an unlimited amount may be paid to non-residents, sojourning in the Netherlands, to the debit of a convertible guilderaccount or T-account, or on cheques expressed in convertible currency or drawn on these guilderaccounts.

Non-residents may book in the Netherlands for travels with Netherlands and foreign transport companies to all countries against payment in guilders or any other currency.

Notes and coin and foreign cheques, referred to above, may be exchanged by non-residents for other currency.

Non-residents may import an unlimited amount in notes, coin and cheques; no restriction has been made as to the export of unused notes, coin and cheques, imported or obtained in this country.

DE ZONDAG meer en meer bedreigd

Verschillende tekenen wijzen er op, dat de Zondag zware aanvallen te verduren zal krijgen.

De voorstanders van sport op Zondag winnen de laatste tijd veel terrein. Daarbij komt nu de neiging van verschillende bedrijven om 's Zondags te laten doorwerken. Het is de goedkoopste manier om de productie op te voeren!

Naar wij vernemen zal The Lord's Day Alliance de strijd hiertegen met kracht voeren. Als de Christenen het nu maar niet alleen aan deze Alliance overlaten!

Zuid Afrika niet meer in de Commonwealth

Het is waarschijnlijk nog te vroeg om nu reeds een gefundeerd oordeel te vellen over de gevolgen van het uittreden van Zuid Afrika uit de Commonwealth. Niemand kan zich nog een klaar beeld vormen van de consequenties van wat in de vergadering van Minister-presidenten in Londen, Engeland, heeft plaats gevonden.

In ons blad van 24 Februari schreven we reeds dat men het Zuid Afrika in Londen moeilijk zou maken. Men heeft weliswaar Zuid Afrika niet rechtstreeks uit de Commonwealth geweerd, doch voor een alternatief gesteld: òf de apartheidspolitiek drastisch wijzigen, òf handhaving van de huidige politiek en daardoor ingaan tegen wat de vertegenwoordigers van de andere landen als discriminatie bestempelden. Zuid Afrika zelf heeft daarop de handschoen opgenomen en heeft haar aanvrage om haar lidmaatschap als republiek te mogen continueren ingetrokken.

De Canadese Minister President, Mr. Diefenbaker, heeft een belangrijke rol gehad in de gang van zaken. En in het Parlement van Canada was algehele instemming met het uitdrijven van een der oudste en trouwste Commonwealth partners. Canada's Minister van Buitenlandse Zaken, Mr. Howard Green, ziet zelfs grote "resultaten" en verklaarde op een bijeenkomst: "I think you will find after Mr. Diefenbaker's stand in London, Canada will have a much higher position in Africa and Asia than it ever had before. Canada faces a big opportunity in helping the emerging countries of the world." Laten we hopen dat dit alles beter uitvalt dan Canada's "opportunities" in Cuba en Rood-China. Zuid Afrika koopt veel meer van Canada dan omgekeerd en zal, nu zij geen speciale voordelen in de Commonwealth meer geniet, vrij zeker meer met de momenteel zo florissante West-Europese landen gaan samenwerken.

Wij zouden niet graag aan het recht van de Commonwealth-leden om hun eigen medeleden te kiezen tekort willen doen. Dat wij er toch over schrijven is meer omdat bij ons de indruk is gewekt, dat in Londen het belang van de Commonwealth alléén op het spel stond. Wij laten nu de apartheids-politiek even geheel buiten bespreking, doch zouden aandacht willen vragen voor het feit, dat Zuid Afrika thans vrijwel geïsoleerd is komen te staan op een continent, dat door de stormen van een ontwakend nationalisme gaat.

Niemand is in staat te zeggen wat er in de naaste toekomst in Afrika en daardoor in de wereld gebeurt. Maar ziende op de gebeurtenissen in de Kongo kan de verwachting moeilijk optimistisch zijn. (Wij zien in dat land opnieuw een bewijs tot welke gevolgen het kan leiden, indien een volk volledige zelfstandigheid krijgt terwijl het daarvoor nog niet geheel klaar is. Indonesië is een ander bewijs.) Het behoeft geen betoog dat de communisten zeer attent zijn op een dergelijke ontwikkeling en hun kansen zich niet zullen laten ontglippen. Op zulk een moment en onder zulke omstandigheden komt een land als Zuid Afrika alleen te staan. Daar moge de Commonwealth mee "gered" zijn, doch een andere vraag is of aan de gehele wereld daarmee een dienst is bewezen. Nogmaals, het is te vroeg om daarover nu al een oordeel te hebben, doch de vraag blijft zich aan ons opdringen.

Wij menen dat een editorial in "The Hamilton Spectator" van 17 Maart j.l. een verstandig geluid heeft laten horen en daarom nemen wij dit hier, onvertaald, over:

THE SHIP HAS LEFT THE CONVOY

There cannot be a Commonwealth ideal unless it is based on principles that are right and just in the eyes of its members. Apartheid is repugnant to millions. It is not all wrong, as those who have had an intimate acquaintance with practical living conditions in South Africa will admit, but its critics say it is based on the assumption that colored people are inferior to whites and therefore whatever material benefits it may confer cannot make it acceptable in a multi-racial Commonwealth in which white people are out-numbered seven to one.

The six Afro-Asian presidents and premiers have to return home to their peoples. To do so with a compromise that allowed South Africa to remain in the Commonwealth with its apartheid policies intact would have appeared to their people like a betrayal of trust, of a denial of identity. Worse, it might have seemed as though the white man had imposed his will.

This was the challenge: To have used the good offices of the Commonwealth; its collective wisdom, its moderation and far-sightedness to have toned down apartheid, to have soothed the fears of whites and coloreds alike.

There were hopes that some way might be found around the difficulty. Certainly Prime Minister Macmillan, with the traditional British love of compromise and dislike of sharp-cut decisions, would have found one were it not for immovable obstacles set in his way.

It was Canada's great opportunity. An occasion for statesmanship. From reports, however, Mr. Diefenbaker seems to have climbed a high pulpit and preached emotional platitudes that would have popular appeal for those who are ignorant of conditions in South Africa. Both Britain and South Africa would have welcomed a clear, sensible voice from the Commonwealth's senior member, speaking in the accents of world statesmanship. Instead, all they seem to have heard from Canada's prime minister was thundering commonplaces from a copybook of maxims.

The opportunity was missed. Now, out of the Commonwealth, in a hostile world and an even more hostile continent, the South African government may well become defiant and apartheid more stringent with unforeseeable consequences for whites and coloreds. The ship has been allowed to leave the convoy which could have brought it, through a sea of troubles, into a safe port.

UITSPRAAK GEREF. KERK VAN ZUID AFRIKA

De Internationale nieuwsdienst "African Express" zond ons het volgende bericht:

De synode van de Gereformeerde Kerk in Zuid-Afrika is op Donderdag 9 Februari na een zitting van meer dan twee weken te Potchefstroom afgesloten.

In verband met de rassenbetrekkingen kwam de Synode eenstemmig tot de volgende slotsom:

"Elk vals eenheidsstreven, massalering en uitwissing van grenzen, zoals door het liberalisme en communisme verkondigd worden, moet als onschriftuurlijk verworpen worden:

Want dat zal op het rijk van de antichrist uitlopen.

Naast het beginsel van de liefde moet ook dat van gerechtigheid gehandhaafd worden. De rechtvaardige is hij wiens zonden door de zoenverdienste van Christus vergeven zijn en wie nu, aangespoord door dankbaarheid en liefde, ook gerechtigheid beoefent, in zijn handel en zijn naaste rechtvaardig behandelt, van welk ras of kleur hij ook mag zijn.

Als liefde en gerechtigheid samen gaan, zal de liefde niet ontaarden in een ziekelijke sentimentaliteit die alle grenzen uit wil wissen, en de gerechtigheid zal dan ook niet hard en koud zijn.

De gerechtigheid houdt enerzijds rekening met het feit dat er velerlei ongelijkheid onder de mensen bestaat ten opzichte van gaven, positie, ontwikkeling enz., maar anderzijds ook met het beginsel, dat alle mensen, geschapen naar Gods beeld, ook voor God gelijk zijn en dat er bij Hem geen aanziens des persoons is.

"De naastenliefde is niet in strijd met het eigen bestaan. Het is volkomen in ooreenstemming met de Schrift, dat de mens zich moet handhaven ter wille van zijn door God gegeven roeping. Wie zelf niets is kan ook voor een ander niets zijn . . .

"Ook de verloste mensheid is een eenheid en wel in Christus. Hierdoor wordt het natuurlijke onderscheid niet opgeheven. Een Griek blijft een Griek, een man blijft een man enz.

In Gal. 3:28 en Col. 3:11 leert Paulus niet dat het onderscheid uitgewist wordt, maar dat dit onderscheid geen verschil maakt bij de inlijving in het lichaam van Christus . . . .

Het avondmaal als sacrament is een zaak van de plaatselijke kerk waar de Kerkeraad toezicht houdt over de toegang er toe.

Het avondmaal mag dus niet misbruikt worden als een demonstratie van oekumenische eenheid.

Zekerheid

Wonder, dat mij te groot zou zijn
— maar niets is in Uw oog te groot —:
Door 't eeuwig raadsel van Uw dood
trekt Gij voor mij de levenslijn.

Voor wie Uw dood geen wonder is,
hem treft met dood en ondergang,
al blijkt zijn leven nog zo lang,
de daad van Uw verrijzenis.

Volbrengt Uw wonder in mijn geest.
Laat mij met U door 't leven gaan.
Geef 't ware weten voor mijn waan,
voor aards gemis Uw eeuwig feest.

Anthonie Stolk

Johann Sebastian Bach

EEN MAN WIENS TALENT VOOR EEUWEN NIET WERD GEWAARDEERD

Men behoeft maar eenmaal Bach werkelijk goed te horen, om altijd van hem te blijven houden. Iemand heeft eens gezegd, dat de eerste keer dat men een zijner koralen of orgelwerken beluistert, men alleen naar de hoogste melodie moet luisteren. De tweede maal moet men speciaal aandacht schenken aan de bas-partij en daarna moet men zich concentreren op de midden-stemmen. Men zal dan ontdekken welk een geniaal man deze componist is geweest.

Zoals met meer grote mensen, is ook Bach niet naar waarde gewaardeerd tijdens zijn leven. Twee leidende muziek critici in zijn dagen hebben hem zonder meer veroordeeld, en de jongens van de kerk-school waar hij les gaf, hebben zijn manuscripten als boterhampapier gebruikt.

Bach werd in 1785 in Eisenach, Duitsland geboren, uit een familie die van geslacht op geslacht musici had voortgebracht. Het was dus niets bijzonders dat Johann Sebastian ook "in de muziek ging". Toen hij tien jaar oud was, was hij een wees, die alleen met zijn oudere broer achterbleef. Deze broer heeft hem zeker niet geholpen zijn talent verder te ontwikkelen, maar heeft hem daarin eerder gehinderd. Doch Bach heeft deze hindernissen overwonnen, zelfs ten koste van zijn gezondheid en gedeeltelijk van zijn gezichtsvermogen.

De eerste werkelijke en openlijke erkenning van het genie Bach kwam eigenlijk pas, toen in Maart 1829 de bekende Felix Mendelsohn Bartholdy een uitvoering gaf van de bekende Mattheus passion in de Berlijnse Muziek Academie. Het gerucht dat er iets bijzonders op komst was had reeds de ronde gedaan, omdat tijdens de repetities gebleken was van welk een enorme waarde en schoonheid dit onvergelijkbaar werk was. En toen de eerste uitvoering gegeven was, was verdere aanbeveling niet meer nodig.

Wie wel eens het voorrecht heeft gehad naar een uitvoering van Bach's Mattheus Passion te luisteren, heeft de voetstappen kunnen horen, toen de wegleiding van de Heiland naar Golgotha werd uitgebeeld. Hij heeft de woede gehoord in het krijsen van de menigte "Kruis Hem, Kruis Hem!" Hij heeft de droefheid gevoeld toen Petrus de zaal van de hogepriester verliet, nadat hij zijn Meester driemaal verraden had. Hij heeft als het ware zijn Heiland zien staan tegenover de Romeinse soldaten en zijn ziel heeft ingestemd met het "O, Sacred Head now wounded."

Neen, hij heeft niet de zwaarte van het lijden van Jezus kunnen aanvoelen, zelfs niet in het aangrijpende: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" Hoe aangrijpend, hoe hartbrekend dit ook vertolkt is, zelfs Bach was niet in staat dit weer te geven.

Dit is geen kunst ter wille van de kunst. De man, die dit kunstwerk heeft gewrocht, moet zelf wel diep-religieus geweest zijn. Dit is niet alleen een werk voor koor en orkest, dit is evangelieverkondiging.

En toch . . .

Wij zijn huiverig om nu verder te gaan, want het zou de indruk geven van critiek. Daar zouden wij ons niet aan durven wagen, niet alleen omdat wij daartoe in de verste verte niet bevoegd zijn, maar ook omdat wij van de enorme waarde van de Mattheus Passion niets zouden willen afdoen. En toch . . .

De Mattheus Passion eindigt op Goede Vrijdag in de letterlijke zin van het woord. Aan het einde voel je alsof je samen Jezus hebt begraven. "Wij zetten ons met tranen neder . . ." Wij gevoelen de vraag opkomen: waarom zo? Na al de ontroering, na al de buitengewone schoonheid in muziek, in zang, moest *dit* het einde zijn?

Wij zitten met de vraag, maar hebben het antwoord niet.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636 and LI 5-4023

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

A POWER FOR GOOD

It is good for a man to have moments in his life in which he interrupts his activities, so that he can look back and review what he has done. Especially in our circumstances, where we are privileged to help build up so many things, we are tempted to keep going, and it is a good thing when someone raises his voice to stop us once in a while in order to see whether we are going in the right direction.

For this reason we are grateful to Mr. De Valk, whose letter we discussed already partly two weeks ago, when he asks us to consider our policy once more. We quote: "It seems to be hard to make use of the mistakes made in times gone by, because even in the postwar period of our churches in Canada, the church and school have been used for selfish purposes, and even ministers have used church and christian school to attract wouldbe emigrants in Holland to strengthen their congregations."

This, in fact, is the main thought in the latter part of Mr. De Valk's letter. What he writes more comes down to the same point. Mr. De Valk has serious doubts about the right of existence of our immigrant churches and about the Christian schools.

If we would take it easy we could be very brief. We could quote or refer to writers, who have studied the problems and behaviour of immigrants, and conclude that in order to help the immigrant integrate, it is better that he finds a church in which he is understood and where he can worship according to his custom in the old country. And as far as the school is concerned, we could briefly repeat what has been written in our paper before, that the school is and should be a complement to the home. We also could refer to the lecture which Prof. M. Rooy gave for the St. Michael's University in Toronto and of which we gave a report in our last week's issue.

However, we doubt whether in doing so, we would satisfy our correspondent.

In his letter Mr. De Valk does not refer to one particular case or situation, but he presents a general observation. Therefore we do not want to go into details and find out whether there have been ministers who wanted immigrants merely for the sake of strengthening their congregation. Neither do we want to investigate whether or not churches and Christian schools have been established for selfish reasons. We likely would miss the point in Mr. De Valk's communication.

The main thrust in Mr. De Valk's letter is whether or not we can be a blessing to this country to which we now belong, regardless the mistakes which may have been made in the past. Not the past but the present situation calls for an answer. How can we be a power for good?

This is not a small matter and it is not in the mind of our correspondent only. There are more who have doubts.

What is the church to us? Again a big question, which cannot be answered completely in a few words. But we have to say something about it in order to come to a mutual understanding.

To many the church is not much more than a social gathering, because religion creates a nice and peaceful atmosphere. In the church they come together because they feel the same and because they are used to that church.

But the church is more than that. The church is the assembly of the elect. The church consists of the people whom God has chosen to belong to His Son. The church are the people in whom God wants to be reflected. When we sit in church we see (or must we say: we should see?) the people whom we will meet again in the life hereafter. The church is the pillar and ground of the truth! The church is the place where God wants to live. That's what the Bible says the church is.

Of course, that does not mean that the church is limited to one congregation or to one domination. God gathers His people where He pleases. But it is a matter of great concern and of deep conviction that we should live our church membership, because the church carries the Word of God. It is not indifferent at all how that Word is carried or how that Word is interpreted. The church conveys the message of the Creator, Who came into covenant-relationship with this world in His Son.

It is therefore clear as the sky that the church cannot be silenced, but that it should be heard on "main street". But the tragic thing is, as someone has said, that God is welcome in the church, but that the doors are locked behind Him. He is not wanted neither tolerated in public affairs.

The question how we can be a power for good can be answered in two different ways. It depends where it stems from. The question gives reason for fear and concern if it finds its roots in the desire to be appreciated as a church or to be respected as Christian people from Dutch descend, or to increase the number of church going citizens in order to have an acceptable picture in the census. If we feel that we should think along one of these lines than we have to be very tolerant and then we must do everything to find the largest common ground for the sake of strengthening the organization. If that is the criterium then we agree with Mr. De Valk that we should stop and join the largest possible denomination.

However, we believe that we should approach the question from another side. God comes first, always. It should be our concern to be a power for good in the eyes of God. He wants to use us, not because we are such exemplary persons, but simply because He has called us to be His co-labourers. It is not because we have sought Him, but because He has sought us. And the more we let this thought penetrate into our minds, the more we will be amazed about it. We not only may believe it, we must believe it! We must feel it as a task (tremendous as it may be) that I am a member of the congregation to which I belong and not merely as a matter of choice.

Looking at the problem from this angle there is no room for the question how we can be a power for good. How is it possible that when the Word is preached rightly, the hearers remain unmoved? How is it possible that churchgoers worship "the Father in spirit and in truth" and still remain powerless? If this is the case yet, then there must be something seriously wrong either with the preachers or with the worshippers or with both.

We should stop talking about the church as something outside of us The church is what I am and what I bring into that church. We can be sure that when we diligently and prayerfully see and carry out our task as church members, we do not ask, but we know that we are a power for good. Because then we seek and proclaim the Lord's lordship in everything and everywhere. Then we use our talents as good as we can, to which the Lord will respond with: "Well done, good and faithful servant . . . enter thou into the joy of thy lord."

D. F.

Ontario Alliance of Christian Schools

Due to a C.L.A.-meeting, which had been planned before, the general Spring meeting of the Alliance will not be held on April 22, 1961, as announced last week, but on

APRIL 29, 1961.

in the Second Chr. Ref. Church, Weston, Ont.

Ingezonden

THE WORLD DAY OF PRAYER

Dear Editor:

May I have a little room in your paper to express myself on a subject I count very important. On February 17, 1961 the World Day of Prayer was held. As is known to all of us, this is a day in which the women of every church and nation are invited to join in a prayer service. The response to this invitation is generally very good, most churches cooperating, also in offering the church auditorium for this service. We notice that also some of our own reformed churches join in the service as well as giving the church auditorium for this service. We believe this to be a serious mistake and wish to give our reasons for this.

Many church members do not know what this day of prayer actually is or in what it involves them. Allow us to make the following observations:

1. The World Day of Prayer is sponsored by the National Council of Churches in the USA, and by the Canadian Council of Churches in Canada. Both of these are affiliates of the World Gouncil of Churches. In a pamphlet entitled, "To The Law and to the Testimony" issued by The Canadian Council of Evangelical Protestant Churches, 130 Gerrard St. East, Toronto, Canada, we read, "The World Council has exalted to positions of leadership some of the most outstanding modernists in the world today, . . . men, like Dr. J. Hromadka of Czechoslovakia and Bishop Albert Bereczky of Hungary, are notorious in their support of Communism, and are official agents of their respective Communist governments." (p. 2) "The apostate cause (W.C.C.) is one of unbelief and its aim to break down historic Christianity and usher in an inclusivist religious and social programme." (p. 5)

2. The goal of the W.C.C is one World Church. In the same pamphlet mentioned above we read on page 2, ". . . the ultimate goal is one World Church. The Festival of Faith of Los Angeles, under leadership of Dr. F. Nolde, might suggest this will include Mohammedanism, Hinduism and other pagan religions. It seeks to overcome the "sin" of Denominationalism by introducing **uniformity of worship.**" (We emphasize - C.T.) The program of the World Day of Prayer of this year was markedly modernist. Note the song "Forward through the ages" (p. 2) and the words of the prayers on page 4. (A program is also put out for children of Sunday School age.) These programs are such that all can take part.

3. Many warnings are being written and spoken concerning the Communist threat. Everyone is agreed: Communism is a religious threat. It is a false religion-after-man in conflict with the Christian religion. Few realize that Modernism is the most potent weapon the Communists have. Of special interest is the Congress of the BAPTIST WORLD ALLIANCE, held on June 26th, 1961, at Rio De Janeiro, Brazil. Rev. E. Adams, from Richmond, Va., USA, was president. He was assisted by Rev. Artur Mitzkervitch, vice-president of the Alliance, and delegate from the Sovjet Union. Of the 65 flags displayed the Red Flag received the greatest applause, which began when Rev. Mitzkervitch raised his hand in the Khrushchex salute. This meeting of the Congress of the Baptist World Alliance speaks for itself.

4. The communist threat is a religious threat. The god of communism is man and science his delivering power. Therefore communism and modernism are close friends and allies. We believe therefore that the World Day of Prayer represents a threat carefully cloaked to steer in the direction of one world religion. In this connection a statement made by Dr. R. B. Kuiper is highly significant, and is perhaps a true prophecy, when he writes in his book, "To Be Or Not To Be Reformed", "Aware as I am that sobriety is becoming to him who would apply the unfulfilled prophecies of Scripture to contemporary conditions, I have a growing conviction that such church councils* as these are contributing to the hastening of the day, foretold in Revelation 13, when the human race, with the exception of those whose names are written in the Lamb's book of life, will be consolidated under the rule of Antichrist politically, economically, and also religiously." (p. 173) (*The W.C.C., N.C.C., U.C.C.W. and others.)

Taking these facts into consideration we believe it is time we see the hand-writing on the wall. Communism is not a military but a religious threat, and Modernism its strongest ally within our country. It sounds very commendable that we join in a world day of prayer but it actually is a going along with, praying with, and supporting a foe so deadly that it merits our most active resistance. We therefore believe that we should not only not join this Day of Prayer, but resist all such attempts that are being made to introduce uniformity of religion, some so carefully made that they are hard to detect. May we be valiant for the truth and fight for the Kingdom of God in these days of world-wide apostacy.

(Rev.) Cecil W. Tuininga.

De Leeuwerik

Het was een kerk, zoals er duizend zijn,
waar elke Zondag ze gehoorzaam kwamen,
broeders en zusters, in de Heer tesamen,
door kou en hitte, storm en zonneschijn.

Ze zaten elke Zondag statig neer,
strakke gezichten slaperig geheven,
— lijkend op houten poppen, zonder leven —
en dreunden saai hun psalmen tot God's eer.

Plots was daar Jansen (saaier kan het iet!),
een kleine grijze man, van ver gekomen
om hen te wekken uit hun grijze dromen.
Hij wist, hoe God te loven met zijn lied.
Het was voor veel gezapigen een schrik,
toen deze gast voor 't eerst van zich liet horen,
ze grepen vol verbazing naar hun oren:
hij kwinkeleerde als een leeuwerik!

Ja, als een vogel zong hij, innig-blij
om wat God hem opnieuw had laten weten,
en spoedig sprong vanwaar hij was gezeten
die vreugde over tot de verste rij.

De jonge predikant, na 't preken leeg,
boog zich verwonderd en verrukt naar voren,
dit was een lofzang, zoals nooit tevoren
vanonder 't kerkdak naar de hemel steeg!

Hoe dikwijls dacht hij: Leven ze niet meer?
als hij vergeefs op weerklank zat te wachten,
nu loofden ze spontaan met alle krachten:
"God heb ik lief, want die getrouwe Heer . . ."

— — — — — —

Sinds kijkt naar Jansen uit de dominee,
bemoedigd door zijn luisteren en zingen,
en ieder, die iets van zijn blijdschap ving, en
ze jubelen dan lustig met hem mee.

Men glimlacht wel, de kerkeraad incluis:
Zoals die Jansen kweelt, kan het geen tweede . . .",
maar God zegt tot Zijn engelen tevreden:
"Vandaag zie Ik weer MENSEN in Mijn huis!"

Tini Van Ameyde.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Our Romance

Maybe some of you may have been wondering how Bill and I actually met and got married. If and when I look back to the time when our romance first started I am somewhat amazed myself.

It could be the story out of a book!

To begin with: I was born in Germany. I had quite a happy youth and did not dislike living in Germany at all until Hitler started his uproar. That was one reason for me to go abroad. Another was, that I had always wanted to see more of the world than just Germany. Since I had learned to speak fairly good English I decided to go to England. I was a nurse and it was not hard to find a job, but during the wartime the English were very suspicious about Germans.

Although I liked my work in England well enough I still had a strong desire to see more of the world. So right after the war was over I tried to get permission to go Canada.

After many trips to the immigration office I finally saw my efforts rewarded and on one nice summer day in 1947 I was on my way to Canada's West coast.

There again I found employment soon enough, only the wages were not so satisfactory. I found out that although we did the same work, had the same hours, a nurse did not get as much money as an orderly. This difference you would not find in Germany and I thought it very unfair. I began looking for a job which would give me more pleasure and found one in a little private hospital with 1 doctor and three nurses, counting me.

The word "hospital" was really a big one for the small building we worked in. Real serious patients were moved on to the city hospital. We merely took care of little accidents etc.

And there, in that little hospital, on a hallowe'en night, I met my Bill.

I was on duty for the evening and had already taken care of a patient, who had had a bad fall and was afraid his arm was broken. I telephoned the doctor, who did not feel much like coming, according to the tone of his voice. He ordered me to X-ray the arm and if it was broken, he would come down. If not, he would see the patient in the morning. After I had taken care of this patient, *in* came my Bill. Of course, I did not know it at the time. He told me he had been in a small accident and he had a cut right on his nose. Much as I hated to do so I had to call the doctor again. In a grouchy voice he asked: does the man smell of liquor? "Well", I hesitantly answered, "come to think of it, I think he did!"

You stitch him up then, the doctor ordered, "he would not feel a *thing*".

I hated to do it, but it had to be done and the man seemed not to care at all.

After that, our romance began.

You may as well call it: love at first stitch.

After eight months of going together Bill decided it to be a good time to marry me and I was all for it.

Bill had always wanted to become a farmer, so we started to look around for a little place. Soon we found a little farm. The house was very old and to be honest, I was a little disappointed, but with the energy of youth we started to paint and paper the place and were amazed to see the old house turn into a nice cozy home for Bill and me.

After we had paid the downpayment of the farm and the repair costs and on top of all that the costs of our furniture, our finances were rather low.

Bill decided he should get a parttime job. This would help us to get back on our feet more quickly, financially speaking, and he thought me cabable of taking care of the things on the farm while he was away. Now, I was not raised on farm, mind you, but my mother apparently had *some* farming ambitions, because she kept canaries and rabbits. If it was because of this background that Bill trusted me with our menagerie, I do not know. But trust me he did! We had at that time a horse (which I had brought along together with my hope-chest) seven chickens, a cow, a few pigs and two dogs who did not like each other. And that's how we started our life together. We have had our ups and downs. More ups than downs, to be honest. But the "downs" usually weigh heavier than the "ups" so you think more about the "downs". Once our cow had sore utters and I had to help Bill milk the cow. I was scared stiff, but did not say so at the time. All I wanted was to be a real good farmerwife. However, I had found out that it was not as easy to be a housewife as it seemed to me when I was still a nurse. I did not mind the cleaning (a nurse does a lot of it, when in training) but I had an awful time trying to cook a decent meal or baking a cake. You should have seen my first cake! (No one ever tasted it!!!) I had put some flour into a bowl sprinkled half a package of yeast (yes, yeast) on top of it, melted some butter, mixed it with the flour and yeast and put the mixture in to a cake-dish, and in to the oven it went. The results were undescribable. And as for my cooking: I do not dare to put anything on paper about my first meals. I have to admit that Bill was always very patient with me. For the first celebration of my birthday he bought me a cook-book. I told him this was the wisest thing he had done since he had married me. And after a few meals, prepared with the guidance of the cook-book, he agreed. Later, when I got aquainted with the neighbours, I discovered that more women made mistakes with their cooking when first married.

A lady who had come, I believe, all the way from Denmark, told me about her experiences when first in Canada. Her husband once had eaten white beans at a neighbour's place. This was a food not known to the people in Denmark, but he liked it so much that he insisted his wife should cook some. So, at their next trip to the grocery store they bought some beans. I have forgotten how many, but at home she filled the pan she used to cook potatoes in, with beans, added some salt and water and put the pan on the fire. To her horror the beans began to expand, so much that she had to take some out of the pan! At dinner time she had filled many more of her cooking utensils with the beans. When she told the story she laughed about it, but at the time, she said, it was not very funny.

I have by now, learned how to cook, wash, keep the house clean, milk a cow etc., etc. On top of all this I had to learn how to properly raise our children.

We have two children and they are a great joy to us, but we need help to teach our children the art of living. For that we cannot use the cook-book, of course, but on the mantelpiece another book is laying and we intend to let it guide us in this important task.

Besides good citizens of Canada, or above it, I should say, we want our children to become citizens of the Kingdom of God.

We are still farming. We have a lot more chickens now and instead of one cow, we now have six. We still have pigs, I don't know how many exactly and the horse is still here too. So are the dogs! But they are used to each other now, so don't be afraid to drop in sometimes, when you pass by. The dogs will not harm you and I will serve you some coffee with a piece of my cake, or better still, I may ask you to stay for dinner. So long then.

Bill's wife

Men build houses—women homes.

Pasen voor het kind

door Ineke Parlevliet

Onze 20ste eeuw wordt vaak triomfantelijk de eeuw van het kind genoemd. Nooit is er meer aandacht aan de ontwikkeling en opvoeding van het kind besteed, dan juist in onze tijd. Nooit is er meer voor het materieele welzijn van het kind gedaan, dan in onze jaren.

Maar ondanks uitstekende medische verzorging, verplicht schoolbezoek, kinderbijslag en andere sociale voorzieningen, kinderbeschermingsmaatregelen enz., lijkt het kind er toch niet altijd gelukkiger op geworden.

De wereld waarin we leven en die we het kind bereid hebben, is een angstaanjagende wereld, waarboven onophoudelijk de dodelijke dreiging van oorlog en atoombom hangt. Maar ook als we de internationale politieke spanningen en alles wat daarmee samenhangt, buiten beschouwing trachten te laten, dan nog dreigt er van alle kanten voor het kind gevaar. Het steeds losser worden van de familieband, de toenemende onkerkelijkheid en de drang naar materieele welvaart, zijn er mede oorzaak van dat het kind dagelijks aan het gevaar van een zedelijke ondergang bloot staat. God heeft de gezinsvorm ingesteld. Men kan deze niet zo maar ongestraft verbreken. Toch neemt het aantal echtscheidingen, officieel en officieus, voortdurend toe. De gevolgen hiervan blijven voor het kind niet uit. Daarnaast wordt de kloof tussen godsdienstig- en maatschappelijk leven, steeds breder. De mens hier erkent in het algemeen nog wel dat God de Schepper is van hemel en aarde. Maar dat Hij tevens zeggenschap heeft over het persoonlijk leven van de mens en over zijn doen en laten, wordt vaak maar liever vergeten. De kerk is er voor de Zondag. Op de andere dagen van de week heeft men daar geen rekening mee te houden, denken velen.

Het is toe te juichen dat het pauperisme van de vorige eeuw grotendeels overwonnen is en dat in onze tijd de arbeid, van wie dan ook, redelijk beloond wordt. De mens echter krijgt op zo'n manier wel de allure dat hij zijn maatschappelijke vooruitgang aan zich zelf te danken heeft en dat een tekort aan werkgelegenheid uitsluitend aan de regering te wijten is.

Het gebed: "Geef ons heden ons dagelijks brood" zoals Jezus dat geleerd heeft, is voor tallozen zinloos geworden. Ondankbaarheid en ontevredenheid doen de zucht naar nog meer materieel gewin toenemen, waardoor vaak de opvoeding van het kind in het gedrang komt.

En mede hierdoor zien we het gebeuren dat ondanks welvaart en sociale zekerheden, het kind toch geen houvast kan vinden en eenzaam en angstig eigen wegen zoekt, die zo gemakkelijk tot zijn ondergang kunnen leiden. Achter vele huizengevels, rijk en arm, schrijnt het kinderverdriet en de kindernood.

Want wat moet er van een kind terecht komen, wiens ouders gescheiden zijn en die nu hun kind als wapen gebruiken om elkaar nog meer te kwetsen en kapot te maken?

Wat moet er al niet in een kind zijn omgegaan alvorens het er toe komen kan om tegen een beloning aan vader te verraden wanneer moeder's vriend weer op visite zal komen?

Wat weten wij van de tranen, die een kind in eenzaamheid schreit, wanneer het door zijn ouders dan hier, dan daar heen geschopt wordt en niet weet wat een ouderlijk tehuis is?

Wie kan het kinderverdriet peilen wanneer de moeder willens en wetens haar dochtertje verstoot omdat het geen jongen is?

Hoeveel onherstelbare schade wordt er aan een kinderziel toegebracht wanneer het kind op zekere dag uit school thuis komt en hoort dat moeder er van door is met een andere man?

Wie wijst het kind de weg wanneer vader het aanspoort om te stelen, terwijl de juffrouw op school zegt dat het niet mag?

Zo zouden we door kunnen gaan. Het kind mag er dan al goed gevoed en gekleed uit zien, maar innerlijk is het ten prooi aan verdriet, angst, onzekerheid en pijn.

De Bijbel oordeelt fel over deze ouders: "Wie één van deze kleinen, die geloven, tot zonde verleidt, het zou beter voor hem zijn dat een molensteen om zijn hals werd gedaan en hij in zee was geworpen," staat er geschreven.

Natuurlijk, "Zo zijn wij niet", zult U zeggen. "Wij zijn zorgzame, liefdevolle moeders en hardwerkende, goede vaders."

Maar ook als dit zo is, dan nog staat ook ons kind bloot aan de dagelijkse gevaren van een zedelijke ondergang, omdat de wereld, die wij het kind bereid hebben, slecht is en zondig. We zouden ons kind het liefste altijd willen beschermen tegen het gevaar dat dreigt. We zouden ons kind altijd wel vast willen houden en alleen willen leiden op veilige, zekere paden in de wereld rondom. Maar we kunnen het niet. Al heel spoedig, veel te spoedig, komt de tijd dat het kind op eigen benen leert staan en nog wat weifelend en schuchter, maar bovenal nieuwsgierig de wereld der volwassenen binnentreedt.

Het zal de vette koppen in de krant lezen van moord, misdaad, ontucht en wreedheid. Het zal met een bonzend hart stil staan bij de verderfelijke foto's van een aangekondigde film. Het zal wat heimelijk een boek uit de drugstore in handen nemen, waarvan de titel en de band zoveel belovend is. Het zal met schitter-ogen een T.V. programma volgen, waarin even achteloos met een mensenleven omgesprongen wordt als met een lastig insekt.

Hoe groter het kind wordt, hoe groter de gevaren, die het kind bedreigen.

En menig ouder zal vaak peinzend stil staan bij het bedje van hun kleine en plotseling voelen hoe de angst hen bij de keel grijpt. Want wat moet er van hun kind terecht komen in deze gistende en broeiende wereld, die alleen maar op weg schijnt te zijn naar zijn eigen ondergang? Wat zal de toekomst voor dit kind brengen?

Degenen, die de toekomstroman "1984" van George Orwell gelezen hebben en kennis gemaakt hebben met het uiterst geraffineerde en satanische systeem om niet alleen de mensen physiek, maar bovenal geestelijk kapot te maken, zullen misschien de gedachte in zich voelen opkomen dat het beter geweest was als dit kind nooit geboren was. Want wat is de zin ervan. Koos van Doorne schreef in zijn "Avondgebed":

"Indien de wereld voor het
kinderleed moet boeten,
dan is het zeker, dat zij in de
hel verzinkt."

Maar de wereld hoéft niet voor het kinderleed te boeten, want dat heeft Jezus al voor ons gedaan, toen Hij zelf als Kind op aarde kwam en Zijn lijdensweg begon in een schamele stal en kribbe.

En deze Jezus is ook gekomen om het kind, ons kind te redden

(Vervolg op pag. 6)

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

***KORTE INHOUD:** Anneke Jans is na de dood van haar eerste man hertrouwd met de predikant Bogardus, wiens leven ze deelde temidden van zelfzuchtige kolonisten en vijandige Indianen in de 17de eeuwse kolonisatie van Amerika. Maar ze werd opnieuw weduwe toen dominee Bogardus schipbreuk leed op een tocht naar Holland. Ze verhuist van Nieuw Amsterdam naar Rensselearswijck, waar zij Brant van Slichtenhorst ontmoet die het bestuur voert. Brant komt in conflict met Pieter Stuyvesant de directeur-generaal van Nieuw Nederland, doch Anneke wordt goed behandeld en komt in goede doen als haar uiteindelijk Borgardus' achterstallig salaris — in land — wordt uitgekeerd. Na een langzaam afnemen van krachten overlijdt Anneke Jans. Haar dochter regelt haar zaken.*

(57)

Het ging nu alles veel sneller dan wij ooit hadden kunnen vermoeden. Stuyvesant riep alles in het geweer. Van elke boerderij werd de derde man opgeroepen. Burgers en negers werkten koortsachtig aan de wallen en palissaden. En toch schrokken we nog hevig toen we die 28e augustus wakker werden door heftig bonzen op de ramen. Het was oom Govert, die riep: — De Engelsen, de Engelsen! Vier schepen voor Stateneiland!

Het was, na alles wat ik in Beverwijck had meegemaakt, of de wereld en ons leven plotseling een andere wending had genomen.

Het ontroerde mij meer dan ik liet blijken. Het kwam er nu op aan om sterk te zijn. Ook Hans keek bedrukt. Er konden zware dagen voor hem aanbreken als het tot een treffen kwam. De wildste geruchten gingen door de stad. Tegen de avond wisten we meer. Hans, die vermoeid thuis kwam en zijn paard aan Pieter ter verzorging had overgegeven, bevestigde wat wij bij geruchte hadden vernomen.

De Engelse commandant Nicolls had een missive aan Stuyvesant gezonden met de mededeling dat hij door de Koning van Engeland en zijn broeder de Duke van York hierheen gezonden was om niet alleen Nieuw Amsterdam maar heel Nieuw Nederland onder het gebied van Zijne Majesteit te brengen.

Hierop waren door Stuyvesant de burgemeesters en schepenen bij elkaar geroepen en was er een commissie benoemd die de volgende dag met de Engelsen zou gaan praten.

Niemand die een oog toe deed, want de veerman had mensen uit Breukelen gesproken die vertelden dat het gehele Lange Eiland was bezaaid met Engelsen, en dat de bemanning van de schepen alleen had gemonsterd met het oog op een rijke buit.

Zij rekenden op felle strijd en likten zich de lippen af bij de gedachte de rijke Hollandse huizen te plunderen. En wie weet wat nog meer. Dat laatste werd er bijgevoegd door Jannetje Vinje, een weduwe boven de jaren.

Het werd zaterdag eer de commissie kon antwoorden dat de Engelsen hadden medegedeeld dat zij hier niet waren gekomen om te disputeren maar om deze plaats onder de gehoorzaamheid van de Koning van Engeland te brengen. En dat in volle vredestijd!

— En wat nu? Dat was de vraag die op ieders lippen lag. Iedereen was het er wel over eens dat wij de vijand niet konden aanvallen, maar wat er verder te doen viel, daar waren de meningen over verdeeld. Er lekte uit, dat commandant Nicolls had beloofd nog een missive te zenden, waarin de bedoelingen nader zouden worden verklaard.

De zondag verliep zonder ernstige gebeurtenissen. Alleen de geruchten namen in hevigheid toe. In deze spannende dagen begonnen wij ons Nieuw Amsterdam met andere ogen te bekijken. Vooral onder het bewind van Stuyvesant was er heel wat verbeterd. Velen waren tot welstand gekomen, ook onze familie. Al de kinderen van Anneke Jans woonden in een eigen huis en de kinderen die zij kreeg bij vader Bogardus kenden geen armoe. Onze familie bezat land en huizen en tante Marretje was rijker dan wij allen tezamen.

Moesten wij onze have en goed te vuur en te zwaard laten veroveren door de Engelsen? Dan zou er veel bloed vloeien en heel Nieuw Amsterdam geplunderd worden, misschien wel in vuur en rook opgaan.

Zo waren onze gedachten toen wij in een stampvolle kerk met een zekere spanning wachtten waarover ds. Megapolensis zou preken.

"Of wat Koning, gaande naar den krijg, om tegen een anderen Koning te slaan, zit niet eerst neder, en beraadslaagt, of hij machtig is met tienduizend te ontmoeten dengene, die met twintig duizend tegen hem komt?

Anderszins zendt hij gezanten uit, terwijl diegene nog verre is, en begeert hetgeen tot de vrede dient."

Ik zag een schaduw over het strakke gezicht van Pieter Stuyvesant trekken toen Megapolensis deze woorden uit Lukas 14 als zijn tekst opgaf.

Onze goede dominee vergat ook niet te bidden om wijsheid.

Op maandag 1 september bond Hendrick van Dijck de kat de bel aan. Hij zette de burgemeesters het mes op de keel met de vraag om commandant Nicolls zijn beloofde missive al had gezonden.

Ja, zeiden ze, dat was zo. De stad moest worden overgegeven.

— Hoor eens, zei Van Dijck. Dat weten we nu al wel. Maar wat stond er nog meer in die brief?

We moeten de kopie van die brief hebben! We moeten weten wat de voorwaarden zijn! Maar de burgemeesters stonden bij Stuyvesant voor een muur.

Eerst 's avonds werd onze nieuwsgierigheid bevredigd door de komst van zwager Johannes van Brug.

Hij had Catherine meegebracht en dat mocht een wonder heten, want onze Trijn was na haar Curaçaose jaren een zwijgzame vrouw geworden, hetgeen haar evenwel niet had belet om na de dood van Lucas in '58 met de welgestelde Johannes van Brug te trouwen. Zij bewoonden met hun dochters een der mooiste huizen in de Parelstraat. Ons zedige Trijntje was haar broers en zusters vooruit gestreefd! Daar viel wat moois te plunderen voor de roofzuchtige bemanning van Nicolls schepen. Ik was blij dat Trijn meekwam.

Johannes vertelde dat het heel wat moeite had gekost om Stuyvesant te bewegen inzage te geven van het stuk van Nicolls. Hij achtte zich niet verantwoord tegenover de bewindhebbers dit te doen omdat het volk in flauwhartigheid zou kunnen geraken en de gevolgen hiervan op het hoofd van de directeur-generaal zouden neerkomen. Stuyvesant, die de laatste jaren wat was gekalmeerd, was een getergde leeuw gelijk.

In een vlaag van woede had hij Nicolls brief verscheurd, maar de burgemeesters hadden de snippers weer aaneengevoegd en kregen Koppige Piet tenslotte zover dat de brief werd vertaald.

— En? riepen we. Johannes keek bedrukt.

— Ten eerste stond er in dat dit land door de Hollanders ten onrechte was bezet en dat de stad en de forten moesten worden overgegeven. Ten tweede, dat Zijne Majesteit geen christenbloed wilde vergieten en aan ieder die zich onder zijn bewind stelt, leven en vrijheid garandeert. Maar dat een ieder die zich in oppositie tegen de koning stelt, oorlog en ellende kan verwachten.

— En wat nu?

Daar had je het weer — dat vreselijke en wat nu. Wij zaten als een rat in de val.

—De Engelsen willen binnen drie dagen antwoord hebben, zei Kip.

(Wordt vervolgd.)

PASEN VOOR HET KIND

(Vervolg van pag. 5)

van de eeuwige dood. Liefdevol breidt Hij Zijn armen uit en roept: "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet!"

En nu mogen wij, die ook God's kinderen zijn, al onze noden, zorgen voor Hem neerleggen en ons blijvend op Hem beroepen.

Dat heet genade en eindeloze ontferming.

Wij hoeven dan niet bang meer te zijn voor onze toekomst of voor die van ons kind, want we weten dat wij, noch ons kind ooit onbeschermd zullen staan in de bittere koude van deze wereld, omdat de grote Kindervriend Zijn hand uitsteekt om het kind en ons voor ondergang te behoeden.

Dan kunnen we ook God danken als Hij ons weer een kind in bruikleen wil afstaan; dan kunnen we ook onbezorgd de toekomst in gaan en genieten van het grote geluk dat een kind ons geeft.

Maar . . . dan rust ook op ons de grote taak en verantwoordelijkheid om ons kind te vertellen van God's geschenk in de kribbe. Daar kunnen we nooit te vroeg mee beginnen en nooit te veel van vertellen.

We kunnen zelf het kind niet bewaren voor angst, pijn en verdriet. Maar we kunnen het kind wél bij de hand nemen en zeggen: "Kom, huil niet meer, de pijn gaat straks over. Het duurt niet zo lang, want straks zal er een nieuwe Hemel en een nieuwe aarde zijn, waarin je volkomen gelukkig zult zijn." Dan zal de zuigeling bij het hol van een adder spelen en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken.

Maar omdat God ons twee handen gegeven heeft en zegt: "En ook: Wie één van zodanige kinderen ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij", zullen we om ons heen zien of er soms ook een eenzaam, angstig kind staat, wiens ouders het de weg naar de grote Kindervriend niet kunnen of willen wijzen. En dan zullen we ook tot dat kind zeggen: "Kom, jij ook, jij hoort er ook bij . . ."

En dan, met aan elke hand een kind zullen we ze brengen naar het Kind in de kribbe en hen vertellen waarom dit Kind gekomen is en laten zien hoe groot God's liefde was en nog altijd is.

Dan zullen we ze verder vertellen van de lijdensweg, die Jezus moest gaan. Niets is Hem bespaard gebleven: Hij was onbegrepen, veracht, vervloekt. Zijn eenzaamheid en angst was groter dan die van jullie ooit geweest is, omdat zelfs Zijn eigen Vader Hem verlaten moest. Zijn vrienden verraden Hem, Zijn discipelen verloocheden Hem en Zijn vijanden kruisigden Hem.

En de kinderen aan onze hand zullen luisteren en hun eigen verdriet vergeten om het verdriet van Hem, die hen zo lief heeft, dat Hij Zijn leven voor hen gaf.

En als tenslotte de steen voor het graf gerold is en alles verloren lijkt en hopelozer dan ooit, dan zullen we op de Paasmorgen met hen naar het graf gaan en zie: De steen is weg en het graf is ledig! Want de Heer is opgestaan! Het wonder is geschied! De dood is overwonnen!

Wij begrijpen het niet, we staan zelf verbijsterd, misschien nog wat ongelovig zelfs, maar de kindergezichtjes lichten ineens op en de tranen verdrogen en plotseling leren zij het begrijpen en verstaan wat hun daar geopenbaard wordt. Want voor een kind is een wonder werkelijkheid en de werkelijkheid een wonder. Dat is het voorrecht van het kind zijn. En zegt Jezus zelf niet: "Ik dank U Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard"?

Voor het kind zal het dan waarlijk Pasen zijn.

Opeens is al het verdriet en al de pijn vergeten. De kinderogen stralen en zien nu ook de heerlijkheid van God's schepping en de schoonheid van Zijn natuur om zich heen. Ongeduldig zullen ze dan hun hand uit de onze losmaken en uitgelaten weghollen en hun juichende stemmetjes zullen schallen van blijdschap en vreugde. En omdat voor het kind de werkelijkheid tevens een wonder is, zullen ze plotseling geboeid staan hoe een bijtje honing peurt uit een bloem en vol bewondering zullen ze een sierlijke bonte vlinder naogen, die zo gratieus omhoog wiekt. Of de kinderen zullen samen neerknielen in het hoge gras en vol interesse een miertje gadeslaan, of de geheimzinnige kronkelingen van een regenworm.

Ze zullen blij zijn en gelukkig, zoals God het gewild heeft.

En wij?

Wij zullen ons getroost voelen en denken aan de dichtregels van Muus Jacobse, die zegt:

"Zolang God nog kinderen in
ons midden zendt,
heeft Hij Zich nog niet van
van ons afgewend."

Later, misschien heel gauw al weer, zal het kinderverdriet terugkomen en ook de angst en de eenzaamheid. Maar dan is het niet zo erg meer, want nu weet het kind de weg naar zijn Vriend en Verlosser, die hen nooit in de steek laat. En opnieuw zullen hun tranen drogen totdat eens de tijd komt, waarop ze voorgoed uitgewist worden door onze hemelse Vader.

De illustratie bij dit artikel is naar een schilderij van Van Dijck (1599—1641).

Werkloosheid - Verzekeringswet van Canada

door John Kraay.

(1e van 3 artikelen.)

Deze winter heeft de werkloosheid in Canada een ongekend hoogtepunt bereikt. Dit is een ernstige situatie, waarbij iedereen in dit land betrokken is, en natuurlijk vooral zij, die zelf zonder werk zijn. Dit zijn dan ook de mensen voor wie deze serie speciaal bestemd is. Maar omdat iedere baas en werker in verzekerbaar werk contributie betaalt, zal dit onderwerp hen zonder twijfel ook interesseren.

Wat is Werkloosheids-verzekering?

Werkloosheidsverzekering is precies wat de naam zelf zegt. Het is een verzekering, net als een Auto-, Brand- of Levensverzekering. U betaalt een premie, en als er iets gebeurt, in dit geval als U zonder werk raakt, wordt er een som gelds door de verzekering uitbetaald. Deze uitkering noemt men "Benefit". Maar in tegenstelling tot andere verzekeringen, is Werkloosheidsverzekering verplicht. De reden hiervan is: om de kosten over zoveel mogelijk werkers te verdelen, waardoor de contributie zo laag en de uitkeringen zo hoog mogelijk kunnen zijn.

Kunt U in deze verzekering delen?

Dat hangt af van het soort werk dat U doet. Het meeste werk is verzekerbaar, maar er zijn bepaalde uitzonderingen. Deze zijn als volgt:

Uitgezonderd werk

(Excepted employment):

1. Bepaalde werkzaamheden in Landbouw, Tuinbouw en Bosbouw.
2. Bepaalde werkzaamheden in de Visserij.
3. Werk als wild- of pelsjager (hunting and trapping).
4. Werk in een ziekenhuis of liefdadigheidsinstelling die niet geëxploiteerd wordt om winst te maken.
5. Werk als lid van de Canadese strijdkrachten, of in de nationale, provinciale of plaatselijke politie.
6. Werk waar U betaald wordt om een sport of spel uit te oefenen.
7. Werk als leraar of lerares.
8. Werk in privé-verpleging.
9. Huishoudelijk werk (behalve in een zaak die voor winst geexploiteerd wordt, of een club).
10. Wanneer Uw werkgever Uw echtgenoot(e) is.
11. Werk waarvoor geen loon of andere geldelijke betaling gegeven wordt, waar U een kind van de werkgever bent, of door hem onderhouden wordt.
12. Werk voor een Vennootschap waarvan U meer dan de helft van de stemgevende aandelen bezit, of waar U directeur bent en werkt als commissaris (officer).
13. Wanneer U vertegenwoordiger bent en voor commissie werkt, maar alleen als U voor Uw levensonderhoud voornamelijk van een ander beroep afhankelijk bent; of wanneer U meer dan één werkgever hebt en U van geen van deze werkgevers afzonderlijk voornamelijk voor Uw levensonderhoud afhangt.
14. Werk als makelaarsagent in onroerende goederen (real estate agent), in effecten (stocks and bonds), of als verzekeringsagent.
15. Werk als vrachtwagen chauffeur als de truck die U gebruikt, Uw eigendom is.
16. Los werk voor Uw werkgever wanneer het niet direct met Uw werkgevers vak of zaak te maken heeft.
17. Werk in een publieke instelling van een provincie, behalve wanneer de regering van de provincie U het recht geeft U te laten verzekeren.
18. Werk in een publieke instelling van Canada, of voor de plaatselijke autoriteiten, wanneer het werk naar de bevrediging van de Commissie kan worden aangetoond een vaste betrekking te zijn.

Als U werkzaam bent in één van deze soorten werk, betaalt U geen contributie voor werkloosheidsverzekering.

Ook wanneer U **meer dan $ 5,460.—** per jaar verdient, kunt U niet worden verzekerd, tenzij Uw loon per uur, per dag, of volgens "piecework" wordt uitbetaald. Maar indien U door deze bepaling niet verzekerd bent en U heeft in de laatste 104 weken (2 jaar) 30 wekelijkse contributies betaald, mag U, als U wilt, verkiezen om verzekerd te blijven, als U dit tenminste binnen 6 maanden vanaf de dag dat U niet langer verzekerd was, te kennen geeft.

Bijvoorbeeld: Veronderstel dat U $ 5,200.— per jaar verdient, en U krijgt een loonsverhoging tot $ 56,00.—. Nu kunt U, als U genoeg zegels hebt, verzekerd blijven. U moet dan verder Uw gehele contributie zelf betalen.

Nu zijn er sommige typen van seizoen-arbeid, voorlopige arbeid en "part-time" werk die niet verzekerd kunnen worden. Wanneer U denkt dat U hierdoor misschien niet voor verzekering in aanmerking komt, kunt U het plaatselijke kantoor van de Commissie (National Unemployment Commission) om inlichtingen vragen.

Uw Verzekerings-boekje

Betaling van Uw contributies wordt opgetekend in Uw verzekeringsboekje. U krijgt dit boekje van de Commissie, wanneer U voor het eerst in verzekerbaar werk begint.

Als U werkt, geeft U dit boekje aan Uw werkgever, en als U niet werkt, bewaart U het zelf. Sommige gelukkige mensen zien hun verzekeringsboekje nooit!

Op dit boekje staat een identificatie-nummer. Het mijne bijvoorbeeld, is ON-712-165. Dit nummer staat ook op de "Identification Card" en is voor Uw gehele verdere leven geldig. Het is ook de enige manier waardoor U geïdentificeerd kan worden, dus is het zaak deze kaart goed te bewaren.

Als U Uw verzekeringsboekje verliest, wat natuurlijk niet erg handig is, moet U dat direct de Commissie laten weten, door hen het identificatienummer, uw naam (voluit), Uw geboortedatum en alle gegevens betreffende het verlies, op te geven.

Wanneer U het nummer niet weet, is het mogelijk dat zij het ook niet weten, en moet U misschien weer geheel opnieuw beginnen met contributies, waardoor U dus uitkering kunt verliezen.

Uw verzekeringsboekje is even belangrijk als Uw bankboekje!

> *No wisdom is new wisdom. We must study the past carefully in order to be able to face up to the present.*
>
> *WINSTON CHURCHILL*

THE REMINISCENCES AND TESTIMONY OF

Princess Wilhelmina

(Review of *Lonely But Not Alone*, McGraw-Hill Book Company, 248 pages).

It is not an easy task to get at the heart of this book. Perhaps I should say it is an impossible task to get to the heart of this book. To get at the heart of this book, one should have to possess a most personal knowledge of its author, Princess Wilhelmina, for it is her life and her thoughts that form the subject matter. And the number who can rightly lay claim to such knowledge is necessarily small.

She herself must have struggled long and hard with the question: what shall I try to drive home to my countrymen? What must be my purpose in writing these memoirs? What shall I include in this book and what, in the interest of all concerned, must forever remain a personal secret? No self-respecting person, still less a Christian sensing his responsibility to his reader, can afford to tell all, even if it were possible to enclose it within the compass of a book. So the author must have a well-defined principle of selection: *this* must go in, *that* must stay out.

In an attempt to help the reader who would ask such questions as the above, the Princess expressly declares that "the subject . . . is God's Guidance of our people in past, present, and future" (p. 15). This then is the key which must unlock the treasury. It may seem out of place to criticize this statement; yet I cannot help thinking that the former Queen must have intended something less ambitious. In the first place, who can write about God's Guidance of a people *in the future*, except to say that he believes in it? In the second place, if this be the subject, should one not be a Christian Historian who begins at the beginning — say roughly the Roman conquest in pre-Christian times — takes up the thread from there and carries it to the present? And in the third place, can God's Guidance as *such* be described? We may put down on paper the main events and circumstances of our life, *as we see them*, and express our own reactions to them, reactions which may be those of a believing heart, but we can hardly go further.

The Princess knows all this of course. Possibly sensing that she has overstated her own intent, she adds that she will try to describe in her book God's presence in her life. This undoubtedly means that she will try to give expression to her faith in God's presence in her life. And with that statement we believe we have come as closely as we shall to the heart of her book.

But there is a second difficulty. Writing as a member of royalty who is still very much in the public eye, she is subject to servere restrictions. She may not for a minute forget that she was a Queen, and is a Princess, of all the people. However strong her sympathy for certain representative people in the political arena, she must keep it to herself. Royalty cannot publish a list of favorites. And however intense her aversion to certain other representative people may (one would almost say *must*) have been, she cannot blacklist them in her book. This is not all. The Crown, though at the center of all major political decisions, is above politics. A Queen, or an ex-Queen not in exile, cannot state her preference for one political party above another. She must appear to be equally happy with a Roman Catholic, a Socialist, a Liberal, or Calvinist prime minister. For one whose personality is as strong and independent as that of Princess Wilhelmina this is no easy task. This attitude of detachment also has certain disadvantages for an author who would write of God's guidance in the life of her country and in her own life. Her official neutrality prevents her from stating whether any political development brought about by national politicians was, in her opinion, good or bad; yet she would write of God's Guidance in the midst of these developments.

It can be done. It can be done just as surely as a minister can preach a sermon on Lord's Day 10 of the Heidelberg Catechism without making any judgment on the events of his day. We can surely speak of the Providence of God — and speak of it with joy — in all circumstances of life, without saying who, under God, is responsible for those circumstances and whether we personally like them or not.

It can be done, but in doing it one must be prepared to lower the value of his work. A minister may preach a sermon on the Providence of God at a time when a worker's strike is crippling the economy of his country. He may seek to comfort all those who suffer on account of it. He may at the same time refrain from blaming anyone for it. He may limit himself to mentioning disastrous results, and say not a word about disastrous causes. But he cannot prevent his sermon from sounding somewhat timid and tepid.

The memoirs of the Dutch princess hardly satisfy a person who is looking for help in his political education. An example: at the beginning of the century (1903) Holland was shaken by a railway strike caused and called by Socialists. Says the Princess: "I shall not discuss the railway strike of 1903, which lies outside the scope of this book. I only mention it because it has strongly affected the course of my development, as the Guidance in my life made me understand by this event that life in all its forms is only preserved from disasters when it is seen in the light of God. I found a strength of conviction that had been lacking before . . ." (p. 74). *What was this strengthened conviction?* It might help a great deal in understanding the ways of God and men, in understanding the personality of the Princess, and in appreciating the book, if we were told. But the Princess does not say. She comes out far more strongly in her attitude towards foreign movements and in her conduct when natural disasters hit the homeland, than in the field of domestic politics. Obviously this limitation is imposed upon her by her position.

Within these limits the book offers us many worthwhile glimpses into the life of the Dutch court before, between, and after, the two World Wars. Central in this court for the period described, as might be expected, is the growing personality of the Princess and Queen Wilhelmina.

From these pages she emerges as a strong and independent personality, as a real citizen of the world, and as a deeply religious woman.

Her independence appears early. "I was not an easy pupil," she writes. Mother Emma must step in at times to maintain peace between her child and the teachers. She resents the theological instruction given her before confirmation in the Church. She sees no real connection between these "theories" and her personal faith. Nor does she have much confidence, at least in her youth and early maturity, in the assertions of modern science. One deep inner conflict in her teens, a conflict arising from the claims of natural science and the teachings of the Bible, is enough. In an age of scepticism and spiritual malaise she chooses for God. Throughout her later years she carries with her a profound distrust of depersonalized theory. At one point she dismisses a nationally-known art teacher because his views on what is art are the opposite of her own. Back to God's own creation, is her artistic creed, to reproduce the shape and capture the mood of his handiwork. Out goes the non-objective artist. Her independence shows, too, in her efforts to break out of the cocoon of courtly customs and conventions which were designed to isolate royalty from the people and the political currents of the day. She flies against the wires of "the cage," as she calls it. It took a couple of world wars to break the cage down completely, but meanwhile the Queen scores many successes. "I wrote my speeches myself," she writes (p. 74). No ghostwriter can convey the personal touch she wants to give in speaking to her people. This Queen was no figurehead.

A citizen of the world she was too. Cosmopolitanism was bred into her early. One sentence is enough to capture it: "Another appointment in which Father still had a hand was that of Freule van de Poll, who was to represent the Dutch influence in my education," (p. 41). A narrow nationalism is entirely foreign to her. One cannot help sensing how close the royal families of Europe were. Relatives in Germany and England, trips to Switzerland, France, Italy, the Scandinavian countries, and wide reading, all do their part. The death of Queen Astrid of Belgium is felt as a personal loss. Her exile in England during the war years, the visit to the United States, the birth of a granddaughter in Ottawa, help to enlarge her already broad international sympathies.

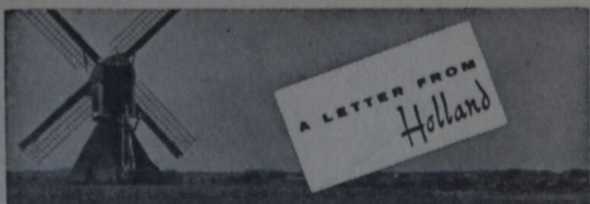
H.K.H. PRINSES WILHELMINA, die vorig jaar 31 Augustus 80 jaar werd.

From here it is but one step to the religious life of the Princess. She found little nourishment for her soul in the churches of the homeland. The Christ of the churches was not big enough or real enough for her. She longed for, and found, the Universal Christ, the One who manifests Himself in all kinds of people "regardless of their religion" (p. 128). Missions held her interest, and she kept in close touch with the ecumenical movement of this century. Help and guidance came to her mostly from foreign preachers, French, Swiss, and Italian, and from the Asian Christian Sadhu Sundar Singh. Not to be forgotten here is her husband Hendrik, who underwent a profound spiritual transformation right at her side and who impressed her deeply.

In summing up the characteristics of her faith one is reminded of what a recent writer said of the faith of Abraham Lincoln — and I am sure the Princess will not object to the comparison —: "It was personal, mystical, and non-be pressed for exact meaning and careful definitions.

Princess Wilhelmina is one of the great women of our age. When one of her stature writes a book of "confidences," we the lesser ones cannot help being benefitted by reading it. It is an impressive self-creedal." Such a person must not portrait of a noble woman.

J. Vriend.

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Bij het overzien van wat ons in deze weken heeft bezig gehouden, dringen drie onderwerpen naar de voorgrond: het regeringsjublileum van onze Koningin, de revaluatie van onze gulden, en de nieuwste stap van Indonesie.

Op maandag 6 maart was het twaalf-en-een-half jaar geleden dat Koningin Juliana de regering van haar moeder overnam. Onvergetelijk blijvende woorden, door haar bij die gelegenheid gesproken: *Wie ben ik dat ik dit doen mag*. Ze zijn tevens kenmerkend voor de geest, waarin ze in deze eerste periode van haar regering 'dit' werk heeft gedaan, voor de houding welke zij als koningin heeft aangenomen. Voor 1948 was zij het volk lief als onze prinses, een bescheiden en min of meer schuchtere figuur, echter met een warme belangstelling voor haar medemensen. Nu is zij een gerijpte vrouw geworden, die zich bewust is van de hoge plaats, welke zij inneemt in het leven van het Nederlandse volk en die zich overeenkomstig de waardigheid van die plaats weet te gedragen. Maar iets van dat 'Wie ben ik' is toch nog altijd gebleven in de manier waarop zij haar onderdanen tegemoet treedt. Haar belangstelling voor hen heeft zich verdiept en verinnigd tot de drang tot moederlijke bescherming. Terwijl de woorden 'dat ik dit doen *mag*' reeds van te voren hebben getuigd van het gevoel van afhankelijkheid van, en onderworpenheid aan, een hogere Heerser, waarin zij als koningin haar taak verricht.

Geen wonder dat deze vrouw de liefde van haar volk geniet. Koningin Juliana had verzocht, dat de herdenking van dit jaar een sober karakter zou dragen, maar de genegenheid, die allerwege naar haar uitgaat, is toch tot uiting gekomen. Op het Huis ten Bosch in Den Haag heeft de vorstin, in gezelschap van prins Bernhard en de prinsessen Beatrix en Irene, de hulde van het volk in ontvangst genomen. Over alle vlaggen, die wapperden en over alle bloemen, die werden aangedragen, straalde op dezewinterdag eenvriendelijk voorjaarszon. Behalve Nederland namen ook Suriname en de Nederlandse Antillen deel aan de hulde.

'Wij vertrouwen' heette het gedicht, dat de gevoelens van het Nederlandse volk uitdrukte. Door een van de beste Nederlandse toneelspelers werd het tijdens de hulde uitgesproken.

'Hier voor de trappen van het Huis ten Bosch,
strekt zich vandaag het hele Koninkrijk
in al zijn delen voor uw voeten uit.
Ik maak mij even van de andren los.
Maar tegelijk — al sta ik dan apart —
komt wat ik zeggen ga ook uit hun hart.
Hun stemmen klinken in mijn woorden mee:
Zij allen, hetzij kind of man of vrouw,
bewijzen u, door hier te zijn, hun trouw.'

Achter de vensters van het paleis sloeg (ongezien door de menigte) prinses Wilhelmina het huldebetoon voor haar geliefde dochter gade. Zij moet het wel als een bijzonder voorrecht hebben gevoeld, dat zij deze eerste mijlpaal in de regering van koningin Juliana nog mag meemaken.

Aan het einde van het grootse defilé heeft de koningin de deelnemenden, en in hen het Koninkrijk in al zijn delen, ontroerd dank gezegd voor de aanhankelijkheid, haar bewezen.

Op dezelfde dag, maandag 6 maart, was een ingrijpende maatregel van de regering bekend geworden. Op de revaluatie van de Duitse mark (met ongeveer 5%) heeft zij die van de Nederlandse gulden laten volgen, eveneens met 4.75%. Minister Zijlstra verklaarde, dat het wetenschappelijk effect van een revaluatie op het economische leven afkoelend is. De koopkracht van onze gulden zal er door worden versterkt, het prijsniveau zal worden gestabiliseerd en wellicht dalen, de uitvoer wordt duurder en de concurrentie dus scherper, en de invoer wordt goedkoper, waardoor het goederen aanbod wordt vergroot.

Inmiddels heeft het Internationale Monetaire Fonds de herwaardering van de mark en de gulden goedgekeurd. Overal in de wereld, zegt onze krant, wordt zij toegejuicht. Nederlands grootste weekblad, 'Elsevier', dat een belangrijk deel van de openbare mening vertegenwoordigt, was minder enthousiast. Met deze maatregel is, volgens Elsevier, in ieder geval te veel haast gemaakt.

Aan de nieuwste stap (men zou bijna zeggen: stunt) van Indonesie gingen een paar berichten over Nieuw Guinea vooraf, die wellicht niet zonder invloed zijn geweest.

'Op enkele districten na zijn thans de uitslagen van de verkiezingen voor de Nieuw Guinea-raad bekend.'

'Het tienjarenplan voor Nieuw Guinea zal energiek worden aangepakt. In 1970, aan het eind van deze periode, hoopt de regering het percentage niet-Europese ambtenaren op vijfennegentig te hebben gebracht.'

Ze tonen aan, dat Nieuw Guinea snel en doelbewust geleid wordt naar democratische zelfstandigheid. In Nederland wekken ze algemene voldoening. Blijkbaar niet in Indonesie. De betrekkingen tussen Nederland en Indonesie waren nu langzamerhand in een stadium gekomen, dat volgens Nederlandse opvattingen niet langer voor verslechtering vatbaar was. De diplomatieke betrekkingen waren (door Indonesie) afgebroken, zodat de Nederlandse belangen in Djarkarta door Groot Brittannie werden behartigd en de Indonesische in Nederland door de Verenigde Arabische Republiek. Indonesie heeft echter nog een mogelijk gezien. Het heeft Engeland verzocht de waarneming van de Nederlandse belangen te staken, en aan de Verenigde Arabische Republiek de behartiging van de Indonesische belangen in Nederland stop te zetten. Tot een dergelijke maatregel wordt zelfs in oorlogstijd nooit door de partijen overgegaan. Zij is volkomen zonder precedent, zeggen de deskundigen. Gedacht wordt nu aan de mogelijkheid het Internationale Rode Kruis in te schakelen ten behoeve van de merendeels (oude en behoeftige) Indische Nederlanders, die nog in Indonesie verblijven. In een radio-interview heeft de Utrechtse hoogleraar in het volkenrecht prof. Bos de suggestie gedaan, de zaak bij de Veiligheidsraad aanhandig te maken.

KORT NIEUWS

Overleden is Dr. P. Zandt, de tachtigjarige voorzitter van de Staatskundig Gereformeerde Partij, sinds het heengaan van Ds. G. H. Kersten de fractie-voorzitter van de S.G.P. in de Tweede Kamer. Ondanks het extreme standpunt, dat Ds. Zandt ten aanzien van sommige onderwerpen innam, bijvoorbeeld de verzekeringen, was hij in de Tweede Kamer een geziene figuur, wiens overlijden algemeen wordt betreurd.

Eduard Flipse, de populaire dirigent van het Rotterdams Philharmonisch Orkest mocht ter gelegenheid van zijn 65e verjaardag de Oldenbarneveltpenning ontvangen, de hoogste onderscheiding van de stad Rotterdam.

De Tweede Kamer heeft zich in meerderheid accoord verklaard met het regerings-standpunt om, waar mogelijk, te streven naar afstoting van het aandelenbezit van de staat in particuliere ondernemingen.

In werking is getreden een wet, die het zogenaamde verhaalsrecht drastisch beperkt. Voor de steun, welke vele bejaarden van de sociale instellingen ontvangen, zullen niet langer hun kinderen of kleinkinderen worden aangesproken.

In een motie heeft de Rotterdamse gemeenteraad zich van oordeel verklaard, dat voor de vestiging van een nieuwe universiteit in de eerste plaats Rotterdam in aanmerking dient te komen. Reeds nu dient de bestaande medische nevenfaculteit tot een volledige faculteit te worden uitgebouwd.

DRUKTE OP DE BEURS

In de Amsterdamse Effectenbeurs heerste Dinsdag 7 Maart enige nervositeit in verband met het vaststellen van de eerste koersen naar aanleiding van de revaluatie van de gulden. Bovenstaande foto toont een overzicht van de drukte met op de voorgrond de volle scheepvaart hoek.

Een nieuw model VOLKSWAGEN

Op de Internationale Automobiel Tentoonstelling welke in September, 1961 te Frankfurt, Duitsland gehouden zal worden zal de Volkswagen met een nieuw model op de markt komen. Dit nieuwe model dat de VW 1500 genoemd zal worden, wordt uitgevoerd als een tweedeurs sedan en een twee-deurs stationwagen. Het ontwerp van de motor zal gelijk zijn aan dat van de tegenwoordige Volkswagen, n.l. een eenvoudige vier-cylinder lucht gekoelde motor, welke achterin geplaatst is. Het krachtvermogen van deze motor zal 1500 c.c. zijn. Dit is 25 percent meer dan van de tegenwoordiger Volkswagen.

Het ontwerp van de carrosserie is in moderne stijl. Voor en achterin is een prachtige ruimte aanwezig voor bagage welke van buiten bereikt kan worden. Dit alles neemt niet weg dat de tegenwoordige bestaande Volkswagen het meest populaire model zal blijven.

Het feit dat bijna vijf miljoen van deze wagens overal ter wereld in gebruik zijn bewijst dat het bestaande model aan grote eisen voldoet.

De productie van de Volkswagen neemt geregeld toe vanwege de onverminderde vraag.

De heer Werner Jansen, Directeur van "Volkswagen Canada Ltd." zegt van het nieuwe model dat nu op de markt komt: De nieuwe VW 1500 wordt aan de tegenwoordige Volkswagen toegevoegd voor diegenen die een groter model prefereren maar tegelijkertijd er op staan om de voordelen die de Volkswagen biedt n.l. voordeligheid en betrouwbaarheid, te blijven behouden.

De productie van de VW 1500 zal voorlopig beperkt zijn en vermoedelijk niet eerder dan begin 1962 in Canada verkrijgbaar zijn. Alhoewel de verkoopsprijs nog niet vastgesteld is zal de nieuwe VW 1500 waarschijnlijk voor ongeveer een derde deel meer verkocht worden dan de tegenwoordige Deluxe Volkswagen, zei Mr. Jansen.

Ingezonden

THE REVISED STANDARD VERSION OF THE BIBLE

Lezing van: "Een Joods oordeel over de nieuwe Amerikaanse bijbelvertaling" in C.C. van March 10th, 1961, laat mijns inziens ruimte over voor ernstig commentaar.

Aangaande de aangehaalde kwestie van de juiste vertaling van Jesaja 7 : 14 schuift het artikel de Amerikaanse vertalers indirect een zekere drang tot perversie in de schoenen. Is dit gerechtvaardigd?

Prof. Dr. G. C. Berkouwer in zijn "Dogmatische Studiën", — Het werk van Christus, Kok Kampen 1953 — zegt op pagina 120 en volgende hierover:

"Het is te begrijpen dat de strijd om de maagdelijke geboorte voortdurend de exegese van Jes. 7 : 14 in het geding werd gebracht, waar Mattheus na de aankondiging van de engel aan Jozef schrijft: Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden, hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen Hij zeide: "Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren en men zal Hem de naam Immanuël geven, hetgeen betekent: God-met-ons". Meermalen vond men in dit citaat van Mattheus een bewijs temeer voor de **wankele** (onderstreping is van Berkouwer!) fundering van de maagdelijke geboorte, omdat in Jes. 7 : 14 in het oorspronkelijke staat "alma" (jonge vrouw) en niet "bethula" (maagd), zodat de parallel tussen de **maagdelijke** geboorte (onderstreping andermaal van Berkouwer!) en Jes. 7 : 14 op het beslissende punt niet zou opgaan.

Anderen hebben er echter op gewezen, dat elders in het O.T. "alma" gebruikt wordt waar kennelijk "ongehuwd" wordt bedoeld en men wees op de Septuaginta, die het "alma" van Jes. 7 : 14 vertaalde door "partenos" (maagd), terwijl zij anders "alma" vertaalde door "neanis" (jonge vrouw), behalve dan weer in Gen. 24 : 43, waar Rebekka "partenos" wordt genoemd."

Maar laten we niet alleen een autoriteit als Prof. Berkouwer aan het woord laten. Wat zegt de gewraakte Revised Standard Version er zelf van?

Jesaja 7 : 14 wordt als volgt weergegeven: Therefore the Lord himself will give you a sign. Behold, a young woman (i) shall conceive and bear (j) a son and shall call his name Immanuel (k).

En de bijgaande aantekeningen bij deze tekst zijn als volgt:

(i): or "virgin".

(j): or "is with child and shall bear".

(k): That is: God is with us.

terwijl deze zelfde vertaling Mattheus 1 : 23 **zonder enige aantekening** vertaald met:

Behold, a **virgin** shall conceive and bear a son, and his name shall be called Emmanuel.

Ook is het interessant het verschil in vertaling tussen Jesaja 7 : 14 en Mattheus 1 : 23 in de Nieuwe Nederlandse vertaling te bekijken. Men zal dan merken dat deze vertaling Jesaja evenmin met "maagd" vertaald, Mattheus daarentegen wèl.

En de Duitse Bijbelvertaling van Dr. Martin Luther en de Franse (protestantse) bijbelvertaling van Dr. Louis Segond volgden eenzelfde gedragslijn als de Revised Standard Version.

Waar de vertaling van Jesaja 7 : 14 in onze kringen bij voorkeur gebruikt wordt **tegen** de R.S.V. zou ik hierbij gaarne om correctie willen verzoeken, temeer daar mij uit gesprekken met verschillende voorlieden uit de Christian Reformed Church gebleken is dat de R.S.V. vertaaltechnisch als belangrijk beter dan de Berkeley Version (helaas!) moet worden aangemerkt.

B. Bokhout.

Het bestemde uur voor de

BIJEENKOMST
van de
CHR. FARMERS FEDERATION

is 10 uur v.m., 28 **MAART**, in de basement Chr. Ref. Church aan de Fifth Ave., zijstraat van de Mill Street in **WOODSTOCK, ONT.**

Sprekers voor de morgenvergadering:
B. ZYLSTRA, Curries.
H. P. SCHURINGA, Hagersville.
C. VERBURG, Fenwick.
Pauze.

U wordt verzocht Uw eigen lunch mee te brengen; voor koffie wordt gezorgd.

Hierna Huish. Verg. en vorming van een voorlopig bestuur.

Allen worden uitgenodigd tot het bijwonen van deze belangrijke vergadering.

HET COMITE.

Over het kopen en beheren van een farm

Ik las in Uw blad van Jan. 13 de rede van Mr. Lawrence Markusse ten bate van de Lambton Soil & Crop Improvement Ass.

Als ik goed gerekend heb kost een farm in Lambton County $35.000 daar is dan nog geen stukje machinery en vee bij, wat volgens mij de kostprijs van de farm gemakkelijk kan verdubbelen.

Mijn vraag is nu **waar denkt** Mr. Markusse dat geld van te halen, of ligt hij daar ook nachten van wakker net als die oude man die een testament op liet maken met een totaal bedrag van 1½ millioen en niet wist te verklaren waar de centen vandaan te halen.

Hoogachtend,
L. C. van Ballegooi
P.O. Clute, Ont.

ANTWOORD VAN
MR. MARKUSSE:

Hoewel ik het schrijven van Mr. VanBallegooi verschillende malen heb gelezen, is de vraag me nog niet duidelijk geworden. De oorzaak zal wel zijn dat mijn talenkennis onvoldoende is. Wat bedoelt Mr. VanBallegooi met "van te halen." Als er stond "vandaan halen" dan betekent dit "het genodigde bedrag om een boerderij te kopen." Maar . . . hij kan ook bedoelen "van te maken" en dan betekent het: Hoe moet men een boerderij die zoveel kost, renderend maken.

Ik zal trachten beide bedoelingen duidelijk te maken. In de eerste plaats ben ik dankbaar dat ik Mr. VanB. kan geruststellen en schrijven dat ik nog nooit een nacht heb wakker gelegen om over geldzaken te piekeren. Er zijn belangrijker dingen in God's Schepping dan dit. In de rede voor de Lambton Soil and Crop Improvement meeting, heb ik gezegd dat het mogelijk is om een boerderij te kopen voor $15000. Wil men echter draineren en goede gebouwen en nieuwe fences en grond met veel voedingsstoffen, dan komt het totaal bedrag op ongeveer $35.000.00.

Ik begrijp dat dit voor Mr. VanB. een ontzettend groot bedrag lijkt, daar hij in Clute woont. Volgens de kaart is dit ten Noorden van Cochrane en daar zijn de boerderijen goedkoper dan in Lambton County. Gaat men nog verder naar 't Zuiden, b.v. Kent County, dan zijn ze weer duurder. Het is enkel een constateren van feiten en daar valt niets aan te veranderen. Ik ken de omstandigheden en werkgelegenheid in Clute niet en kan dan ook niet adviseren hoe men een downpayment kan verkrijgen. In deze omgeving werkt men meestal een poosje in de industrie, en soms blijft men dit ook enkele jaren doen nadat men reeds een boerderij heeft gekocht. Men kan op deze manier de boerderij langzaam opbouwen. Het is een druk leven wat natuurlijk een bezwaar is, maar als men het op deze manier wil doen, de mogelijkheid is er.

Mocht echter Mr. VanB. bedoelen in zijn vraag "hoe moet men een boerderij renderend maken, dan verwijs ik hem naar de rede die ik gehouden heb voor de Soil and Crop meeting. In deze speech zijn enkele punten opgenomen die hem kunnen helpen hoe men een 100 acre renderend kan maken, b.v. het staatje van 65 steers aan 20 acres. Het is natuurlijk onmogelijk om in een brief precies uit te leggen hoe men een boerderij moet beheren, want elke plaats is verschillend; mocht echter Mr. VanB. meer willen weten van Lambton Couty, ik weet dat hij welkom is bij onze Agricultural Representative, Mr. Abraham in Petrolia en ook hier staat de deur wijd open voor hem.

Correctie

In het artikel van Mr. C. Verburg in ons nummer van 10 Maart j.l. op pagina 11 zijn helaas enkele storende drukfouten geslopen.

In de eerste alinea wordt gesproken over Mr. Woude uit Athens. Inplaats van "wellicht is *bedoeld* Mr. Douma", stond er "wellicht is *bedacht* Mr. Douma".

Verder wordt een en andermaal in het artikel gesproken over "jammerbel". Dit moet zijn "farmersbel".

Wij betreuren deze storende fouten, doch tezelfdertijd zouden wij er bij onze correspondenten op willen aandringen toch vooral duidelijk leesbare copy te zenden. Het is voor onze medewerkers soms erg moeilijk om geschreven copy te ontcijferen. Aller medewerking zal zeer op prijs worden gesteld.

Red.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Thankful to the Lord our God that He entrusted another child to us which we called

HAROLD

Mr. & Mrs. Wm. Wiersma.
Florence.
Joel.

March 9, 1961.
R.R. 2.
Hannon, Ont.

With joy and gratitude to our Heavenly Father, we announce the arrival of our adopted baby-boy

PETER WILFRED

Mr. and Mrs. Jacob Damsma.

March 10, 1961.
19 Melville Street,
Galt, Ontario.

We are happy and grateful to announce the arrival of our chosen daughter and sister

ELEANORA DANIELA

Mr. & Mrs. B. H. Mobach.
Bernard.
Jacqueline.
Martin.

March 1961.
Picton, Ont.

RECTIFICATIE

Bij het opgeven van het overlijdensbericht van Mrs. Nelly Van Hemert in ons nummer van verleden week is achterwege gebleven te vermelden, dat de meisjesnaam van Mrs. Van Hemert was

NEELTJE
VAN DER KOOY.

---

175 Acre Dairy Farm

Groot stenen huis met badkamer en furnace. Huis geschikt voor 2 gezinnen. Veel barn ruimte. Holstein vee, 2 tractors, ploeg, eg, baler, combine, bulk cooler. Enz. enz. Best land geschikt voor alles: corn, tomaten, graan, hooi. 5 mijl van de school en kerk in Jarvis. Melkcontract. 2 Silo's. Vraagprijs $ 55,000.00. Gevraagd down is $ 20,000.00, maar daar is over te praten.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894.

Heden werden wij opgeschrikt door het bericht dat ons medelid, broeder

A. J. ENZLIN

op 53-jarige leeftijd plotseling door de Here werd weggenomen.

Zijn optreden in ons midden geeft ons de overtuiging dat God hem in Zijn Heerlijkheid heeft opgenomen.

Moge zijn diepbedroefde familie troost vinden in deze gedachte.

11 Maart 1961.
New Westminster, B.C.

Namens de Mannenver. "Onderzoekt de Schriften,
Het bestuur.

MARRIED MAN

for beef farm. House, hydro, fuel, etc. free. Top wages for right man. Workmen's Comp. Paid holidays. Good working conditions. School on farm. Bus goes past. Apply Ralph Van Der Ploeg, % John Wolfe, R.R. 1, Dobbinton, Ont.

---

300 Acre farm for rent

100 Acres clear, 6 acres prima potato-land geploegd. 4 rooms huis met grote zolder. Zeer goede barn voor 20 koeien. Hydro in huis en barn. Gelegen 8 mijl ten Noorden van Cochrane, Ont. Rent $ 375.— per jaar. H. Weeber, Box 892, Cochrane, Ont. Phone 478J.

JONGEMAN

gehuwd, zoekt plaatsing aan een farm met ingang van 1 April of later. Is altijd werkzaam geweest aan een farm. Liefst vast werk. Brieven onder no. 1363, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

CHR. REF. PREDIKANT

in Ontario wil in zijn vacantie 4 Zondagen een vacante gemeente dienen tegen gebruik van pastorie voor 4 personen. Brieven onder no. 1364, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

LEER SNEL ENGELS
April—Juli.

Kl. klassen beg. en gevorderden, 2 en 3 uur per week. 's Ochtends of 's avonds - $ 1.50 per uur. Individueel onderwijs door leraar met dipl. Univ. Oxford. Mr. Moynihan, 307 Tweedsmuir Ave., Apt. 6, te. WA 3-7034, Toronto.

---

14 Mei Moederdag

Het meest gewaardeerde geschenk voor de moeders in Nederland is een koffie- en thee pakket van Jan Kok. Vanaf $ 4.95. Zie de Jan Kok catalogus. Bestel tijdig.

JAN KOK - WILLOWDALE, Ont.

Door bijzondere omstandigheden te koop:

INCOME PROPERTY

1 Enkel en 1 dubbel huis te Ingersoll.
1 Enkel en 6 nieuwe dubbele huizen te Woodstock.
1 Lot met compleet basement voor dubbel huis.
7 Lots voor dubbele huizen.

Alles op goede stand, alle voorzien van full basement, 3 piece bathroom, warm en koud water, laundry tubs en automatisch oil of gas furnaces.

Vijf voorzien van een verwarmde garage.

Totale huuropbrengst $ 14,940.00 per jaar.

Zo nodig laag down payment, geheel of in gedeelten. Ik ben bereid de tweede hypotheken zelf te verstrekken.

S. G. WESTERMAN, 214 Mill Street, Woodstock, Ont.
Phone Lennox 9-9560.

DEZE ZOMER NAAR HOLLAND
Retour $ 386.00

Hierbij is inbegrepen treinreis van Hamilton naar New York en terug en een retourpassage op een van de regeringsschepen.

Vertrek New York:
5 Juni, 15 Juli, 26 Juli en 9 September.

Vertrek Rotterdam:
24 Mei, 17 Juni, 4 Juli, 14 Juli, 7 Aug. en 20 Sept.

Voor verdere inlichtingen en reserveringen bezoek, schrijf of telefoneer

JAN FABER
bij
LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Post-adres: Simpson-Sears, At the Centre, Hamilton, Ont. Tel. LI 9-2475 of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

HIGHWAY 150 ACRES

Large barn, silo, suits dairyman, abundance of water on tap, good brick house, conveniences, $ 26,000, $ 10,000 down.

100 ACRES

Large barn, silo, house has conveniences, abundance of spring water, $ 15,000, $ 4000 down.
Wm. Pearce, Realtor, Exeter. Russ Broderick, Salesman.

For Sale:

1¼ STOREY 6 ROOMS
BRICK VENEER

3 bedrooms included, hardwood floors. Furnace and gas installed, full basement. Garage, side drive and a very nice lot, located on Highway 8, one mile East of Grimsby.

Full price $ 8,600, reasonable down-payment, 6% interest first mortgage.

JOHN VAN SUIDENBORG

39 Park Road N. Grimsby Beach, Ont. - Phone: WH 5-5875.

For Sale:

FIRM TOMATO PLANTS

Reasonably priced. G. VanderKooy, SS # 2, Box 618, Hamilton, Ont. JA 7-7273.

Te koop:

SCHOENWINKEL

met volledige voorraad schoenen voor de gehele familie. Een drukke schoenmakerij met machines, gereedschappen etc. Reparatie per week $150.— — $200.—. Koopprijs $14000.—. Gevestigd in mooie plaats in Ontario. Brieven onder no. 1365, % Calvinist-Contact Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARMS FOR SALE
in Tara Area.

16 miles from Port Elgin on Lake Huron. Prices from $8.000 — $11.000 for 100 acres. Write to: John W. Brak, R.R. 2 Tara, Ont.

GIRL

between 16 and 19 required as mothers help for Doctors family living in North Willowdale. Four children, three at school. $20 a week. Live as member of family with private bedroom. Write to Mrs. J. Lovett Doust, Pemberton Avenue, Willowdale.

Zoekt U een farm?

Komt dan eerst kijken in de omgeving van

NAVAN

in het farmrijke Ottawa Valley District.

Tevens een GARAGE, "fully equipped" for sale.

Ook zijn er nog plaatsen vrij voor verschillende single men.

Voor inlichtingen contact
H. STAAL, R.R. 2, Russell. Phone 613 R 6 Russell, of
D. NIJHUIS, R.R. 2, Vars. Phone 14 R 13 Navan.

DAIRY FARMS

215 Acres, near Wellandport, Ontario. 52 Head of cattle, 32 milking cows. Good set of buildings and implements, good milk quota. Full price $ 45,000.00. Terms arranged.

78 Acres with another 50 acres available for rent or purchase. New milk house, bulk cooler, excellent line of machinery. Buildings in good repair, milk quota. Full price $ 30,000.00. Easy terms arranged.

Chas. Freure,
Wellandport, Ontario. Tel.: 26R3.
Representing
DONALD ALSOP AGENCIES LIMITED
Fonthill, Ontario.

HOGE BLOEDDRUK

reum. opzwell., spatten, suikerziekte, struma, vall. ziekte, verkalk., verlamm., zenuwontst. of -reumatiek, zwakke maag of zenuwen, neusverkoudh., hooikoorts, onvermogen, vetzucht en alle andere slepende ziekten bestrijdt U meest succesvol met de alom bekende onschad. Florakruiden. Wanhoopt niet.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Bezoek de
Tweede Grote Nederlandse Tentoonstelling
in het Forum te Hamilton, Ontario
van 24 tot en met 29 April a.s.

ZORG ERVOOR DIT GROOTSTE NEDERLANDSE EVENEMENT NIET TE MISSEN!

Nadere bijzonderheden volgen in dit blad.

HET KOOPJE VAN DE WEEK!

BRICK BUNGALOW te koop, enige jaren geleden gebouwd, living-room, dining-room, 2 slaapkamers, hardwood floors, full basement met gasfurnace. Dit huis is van binnen en van buiten in prima staat van onderhoud. Voor dit prachtige huis wordt slechts $ 1500.— down gevraagd. Komt dit huis eens zien! U zult er in elk opzicht tevreden over zijn! Ook als U niet geheel $ 1500.— cash hebt kunnen wij U misschien wel helpen de koop tot stand te brengen. Eventueel te huur "met option to buy".

Vraagt U verder eens inlichtingen over meerdere huizen en farms die wij te koop hebben. Wij willen niet met iedereen zaken doen, alleen maar met U!

Inlichtingen bij:

Stewart Bruinsma
170 King St. East - BEAMSVILLE (ONT.) - Phone LO 3-8807

Vertegenwoordigend:

A. S. KIMBERLEY LTD, Real Estate
140 Church Street - ST. CATHARINES (ONT.) - MU 4-7428
25 King Street East - BEAMSVILLE (ONT.) - LO 3-8272

---

9 ACRES

of the best garden land, 2 miles from Freelton. Irrigation pond with ever running creek. Good 3 bedroom home with double garage. Close to schools. Asking $ 13,900.— with about $ 3,500.— down.

1¼ STOREY, BRICK, 3 BEDROOM HOME

in Aldershot, near Botanical Gardens. Bargain at $ 11,900.— with $ 1,500.— down, balance $ 80.— a month.

A VandenBergh at

C. GORDON TODD LTD.
418 MAIN STREET EAST - HAMILTON, ONT.
JA 8-6336 or res. LI 9-5076

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

De gemeente Campbellford kon haar bestaan niet meer handhaven. De classis Eastern Ontario adviseerde om de gemeente op te heffen en de nog overgebleven gezinnen bij genabuurde kerken te voegen.

In Winnipeg, Manitoba zal een tweede gemeente gesticht worden. Een aanvrage daartoe is door Classis Minnesota N. toegestaan.

PROMOTIE DR. S. KISTEMAKER

Op vrijdag 10 februari j.l. is aan de Vrije Universiteit te Amsterdam gepromoveerd tot doctor in de theologie, de heer S. Kistemaker, op het proefschrift "The psalm citations in the epistel to the Hebrews". De promotor was Prof. Dr. R. Schippers.

Dr. Kistemaker, wiens ouders in Hamilton, Ont, wonen, studeerde theologie aan Calvin Seminary in Grand Rapids.

Aan "Kerknieuws" ontlenen wij, dat Dr. Kistemaker o.m. de volgende stellingen aan zijn dissertatie heeft toegevoegd:

1. De auteur van de Brief aan de Hebreeën bezat geen kennis van de Hebreeuwse taal.

2. Het uiteindelijke doel van de Brief aan de Hebreeën is pastoraal.
12. Het verdient geen aanbeveling thans particuliere synodes in te voeren in de Christian Reformed Church van Noord-Amerika.

15. Het Evangelie van Thomas is een gnotisch evangelie.

16. De uitlegging van het achtste gebod volgens de Heidelbergse Catechismus (zondag 42) is ontoereikend.

17. Ter bevordering van de onderlinge gemeenschap moet in de Gereformeerde Kerken van Nederland zoveel mogelijk gestreeft worden naar kleine gemeenten met één predikantsplaats.

18. Offers moeten gebracht en niet gehaald worden.

19. Er bestaan geen afdoende bezwaren tegen het toepassen van het prosparochiale systeem bij de evangelisatie.

20. Het is wenselijk dat in gemeenten met veel doopsbediening vaste zondagen voor bediening van de heilige doop worden ingesteld.

JAARBOEK 1961 CHR. REF. CHURCH

Het jaarboek voor 1961 is weer verschenen en het vermeld over het jaar 1960 een toename van 6440 zielen. Het totaal aantal zielen bedraagt 242.593.

Negen nieuwe gemeenten werden gesticht, één opgeheven, totaal aantal gemeenten 549 met 451 predikanten. Bovendien zijn er 37 werkzaam in Home Mission werk plus 15 die werkzaam zijn voor Classical of City Mission arbeid.

Voor de Zending zijn er 47 werkzaam en bij het onderwijs aan Seminarie, College, High Schools en Ref. Bible Inst. 31. Voorts nog 21 voor verschillende andere werkzaamheden.

Het aantal emeriti bedraagt 79. Totaal aantal pred. 687.

Het aantal ementi bedraagt 79. over het Canadese deel der Chr. Ref. Church.

Prov.	Kerken	Zielental	Predikanten	Vacant	Home Miss.	Mission posts
B.C.	18	6312	15	3	—	2
Alberta	28	10950	21	7	1	1
Sask.	2	319	2	0	—	—
Manitoba	3	1480	2	1	—	—
Ontario	80	35673	62	16	3	1
Quebec	1	355	1	—	—	—
N.B.	1 (1961)	?	0	1	—	—
N.S.	4	590	2	2	—	—
P.E.I.	1	122	0	1	—	—
Totaal	138	55801	105	31	4	4

In 1960 werden gedoopt 2424 kinderen plus 37 volwassenen en daarvan 11 kinderen, totaal dus 2472.

De grootste gemeente is St. Catharines met 1366 zielen. De volgende gemeenten zijn de 1000 zielen gepasseerd Edmonton II, Edmonton III, Edmonton-Beverly, Hamilton, Sarnia II, Bowmanville en Toronto II.

De kleinste gemeente is Kenora, Ont. met 10 gezinnen 47 zielen. Sudbury, Ont. wordt dit jaar voor 't eerst vermeld als een missionpost met 7 gezinnen.

Het Evangelisatie werk neemt meer en meer toe. Hamilton wordt vermeld met de Mountain, Back to God Chapel als centrum met Mr. Henry Boehm als Lay Missionary.

Voorts beriepen de Edmonton kerken Rev. Vrieze als Minister of Evangelism die weldra zijn taak aanvaarden zal. Ook op sommige andere plaatsen is men bezig met Zondagsschool en Evangelisatie arbeid.

DEACONS' CONFERENCE AT BURLINGTON

The deacons' conference of the classis Hamilton of the Chr. Ref. Church will be held on April the 15th, 1961, at the Burlington Chr. Ref. Church from 10 A.M. till 3 P.M. The afternoon meeting starts at 1.30 P.M.

CALVIN COLLEGE BAND IN HAMILTON

Men verzoekt ons mede te delen, dat de Calvin College Band een concert hoopt te geven op Woensdag 29 Maart a.s. in het Delta Collegiate Auditorium, 1284 Main St. E. te Hamilton, Ont., 's avonds om 8 uur.

De toegang is vrij, doch er zal een collecte worden gehouden ter bestrijding van de kosten.

KING'S CHORALIERS IN TORONTO

Last week, our readers may have noticed the advertisement about the Male Choir Programme in the Knox Presbyterian Church, 630 Spadina Ave., Toronto, Ontario, on Friday night, March 24.

The King's Choraliers is a 35 voice male choir from Grand Rapids, Michigan. This choir has been singing together for more than 10 years. Their repertoire is easy, and beautifully evangelical. Posters are, and promotion of this programma has been made all over and around Toronto to attract many Christians and perhaps unbelievers.

On Thursday evening, March 23, they will sing in Chatham, Ontario, where they have always been well-received. On Friday night, they will be in Toronto. Travelling by bus, we hope that they will arrive on time for one of Klaas' wonderful suppers in the First Christian Reformed Church on Taunton Road. Then, at 8 o'clock, when the choir marches into the auditorium, we hope that every last seat of the large auditorium, seating 1500, of Knox Church will be filled by our friends from miles in and around Toronto.

Rev. Peter Kranenburg of the Springdale Christian Reformed Church will give the mid-concert devotional. This will be a brief 10 minutes, and a break for the singers who are going to give all their numbers, and their extra's too if they are asked.

It is now three years ago since we last heard the Choraliers in Knox Church. They said that this was the best and the biggest church, acoustic-wise, that they had ever sung in. And, our audience was filled with thanksgiving.

LEZINGEN-TOURNEE PROF. DR. H. E. RUNNER IN BRITISH COLUMBIA

Wij vernamen, dat Dr. H. E. Runner, hoogleraar in de wijsbegeerte aan het Calvin College te Grand Rapids, Michigan, in British Columbia enige lezingen heeft gehouden.

Donderdag j.l. (23 Maart) sprak hij te Duncan, B.C., voor een algemene bijeenkomst van "reformed people" over het onderwerp "Guides for living".

Vrijdag 24 Maart sprak hij te Haney, B.C. voor een spring youth rally van de league B.C. van de Young Calvinist Federation. Zijn topic was "Far as . . .", welke woorden zijn ontleend aan een bekend Noordamerikaans kerstlied.

Zaterdag 25 Maart voerde de professor het woord voor studenten en andere belangstellenden tijdens een bijeenkomst te Vancouver. Zijn topic was "With or Without the "And" . . .".

Maandag 27 Maart heeft dr. Runner de rede, die hij te Duncan, B.C. hield, te Vancouver herhaald.

YOUNG PEOPLE'S ACTIVITIES

NIAGARA YOUNG CALVINIST LEAGUE LEADERS CONFERENCE

On Saturday, March 4th, the Wellandport Y.W. and Y.M. Societies were host to a large group of leaders and their friends, for our Spring Conference.

Chairman Tony De Weerd led us in singing and opened with prayer. Two girls of the Wellandport Y.W. sang a few inspiring numbers. The highlight of the afternoon session was the devotional address delivered by Evangelist Mr. Henry Boehm, on the subject: "Young People and Missions". The three main points brought forward were "The Challenge for Missions", "The Why of Missions", "The How of Missions". The conclusions drawn from this message were that it is our task as youth especially to do this work. With the power of the Holy Spirit we are able to do mission-work. We as young people should take up the banner of the cross and go forth into the world and preach the gospel. This is not just a mere saying, but a command of God — Mark 16 : 15.

A group discussion followed and after singing "O Master Let Me Walk With Thee", Mr. Boehm closed with us in prayer.

At 6 o'clock we attended the banquet, at which about 120 of us took our seats at the table. Mr. Ike De Jong served as toastmaster. The meal was just delicious. Thanks to the Wellandport Y.W. societies who prepared this.

The evening session began at 7.30. We sang "Dwell In Me O Blessed Spirit" and the chairman, our league president Mr. Peter Borgdorff, opened with prayer. The roll call was held and a special welcome extended to the Rochester society, who are now also a member of our league. A word of appreciation, for now being a member of the Niagara League, was expressed by the Rochester society. They then asked to be excused from the meeting because of their long way of travel. A recitation entitled "The Church and the World" was enjoyed by all. Rev. A. Rumph from Fruitland was then introduced as the guest speaker for the evening, his topic being "Young People and the Church". The speaker mentioned that so many churches round about us are drifting away from the Word of God. That many young people are not present in the churches. Therefore let us be thankful that we as young Calvinists were brought up in the Reformed faith. May all of us hold fast to our faith, work for the furtherance of the Kingdom of God and His Church. After a good discussion and the singing of a hymn, Rev. Rumph closed with us in prayer.

Christine Wesseling.

YOUNG PEOPLE LEADERS MET IN ATHENS

Report on the Leader's Converence of the Eastern Ontario League, held on March 18, 1961, in Athens, Ont.

Our vice president, Ralph Mulder, opened this meeting and introduced Rev. H. A. Venema from Toronto.

Rev. Venema spoke on the topic "A choice of Faith in the Culture of Time". The speaker pointed us to Moses who left all the riches, influence, wisdom and power of Pharaoh's house, and choose

1. To be part of the People of God.
2. The riches of the Church.
3. Reward of the Church.

The speaker urged us to exercise a *concrete Faith*, by guiding our Y.P. to keep up the standards and study the Bible, and by learning to live as a Christian in every way of life.

To live for God and suffer with the people of God, should be our aim in life. Causes such as Chr. Schools and Nat. Chr. Labour Unions should have the full support of our Young Peoples. We must choose as Moses did — weigh the "World" and "eternity". Then the promise of Christ is true for us also "If we suffer with Christ, we also reign with Him".

During the question period the Bible Outlines of the Young Calvinist were discussed. The all-over opinion was that the Societies could not make good use of the outlines since they provided no challenge for real "Deep Down" Bible Study, and so created unsatisfactory discussions. This will be further discussed on the Inter-League Council Meeting.

After a lunch was enjoyed, Ralph Mulder introduced the panel members n.l. John Van Dalen from Cornwall, Arthur Bouwers from Athens, George Klein from Montreal and John Ritskes from Brockville.

A good panel discussion followed. Problems such as: 1. The outlines of the Y.C.; 2. Speaking frankly about our personal life and devotions during Y.P. Meetings; 3. Purpose of Y.P.S.; 4. Recreation were discussed, and a number of good conclusions were drawn. For example it was concluded that unless the Y.C. put out different outlines, commentaries were more useful for a real Bible Discussion. The main purpose of Y.P.S. is to study the Word of God, discuss it, carry it out and apply it.

Small discussion groups and Societies stimulate an atmosphere of trust in a Society, and recreation should be provided on a special evening.

Dorothy Veenstra,
League Secretary.

Canada's Vertegenwoordigers in het buitenland

(Can. Scene) — Canada's Departement van Buitenlandse Zaken, dat in 1909 in het leven werd geroepen, onder de regering van Laurier, in het bijzonder om zich met Canada's betrekkingen met andere regeringen binnen het Britse Rijk (nu de British Commonwealth of Nations) bezig te houden en ook betrekkingen tussen dit land en vreemde mogendheden te onderhouden, speelt heden een belangrijke rol bij het vergroten van Canada's aanzien in internationale betrekkingen. Het Departement heeft vertegenwoordigers in 65 landen in de wereld evenals bij de United Nations en NATO. Deze diplomaten zijn bekend als ambtenaren bij de buitenlandse dienst en verrichten hun werkzaamheden vanaf verschillende posten als ambassades, high commissions, gezantschappen, consulaten-generaal en consulaten. De taak van deze ambtenaren bij de buitenlandse dienst is gevarieerd, maar in het algemeen assisteren zij bij de bescherming en de bevordering van Canadese belangen in het buitenland; de uitvoering van Canadese handelsovereenkomsten en ontwikkeling van Canadese handelsbetrekkingen in vreemde landen; deelneming van Canada aan internationale organisaties; het onderhandelen over en sluiten van verdragen en andere overeenkomsten; het verzamelen en schiften van documenten en informatie, die van invloed kunnen zijn op Canada's internationale betrekkingen.

Toen het Departement in 1909 gevormd werd, werd het onder de Secretary of State geplaatst met een onderminister voor buitenlandse zaken, die de rang van permanent plaatsvervangend hoofd van het departement had. Van tijd tot tijd echter kwam het Departement onmiddellijk onder de eerste minister, die dan de extra portefeuille van Buitenlandse Zaken had. Pas in 1946 werd er een aparte Minister van Buitenlandse Zaken aangewezen in de persoon van Louis St. Laurent. Toen Mr. St. Laurent twee jaren later eerste minister werd, nam de Hon. Lester B. Pearson, een man met twintig-jarige ervaring op het gebied van buitenlandse aangelegenheden, de post van buitenlandse zaken over en won later een Nobel-prijs voor zijn opbouwende voorstellen, die een wapenstilstand ten tijde van de Suez-crisis teweegbrachten. Onder de Conservatieve regering van Mr. Diefenbaker werd wijlen Sidney Smith tot hoofd van het Ministerie van Buitenlandse Zaken benoemd en na zijn overlijden nam de Hon. Mr. Howard Green dit ambt over.

In de loop der jaren en in het bijzonder na de laatste oorlog is de dienst van buitenlandse zaken van dit land zich blijven uitbreiden; ambassades werden in een aantal landen geopend, en in andere kregen consulaten de rang van ambassade. Na 1947 werden er high commissioners uitgewisseld met India en Pakistan en vervolgens met andere nieuwe leden van de Commonwealth als Ceylon, Ghana en Malaya. Sinds 1948 heeft Canada een permanente afvaardiging bij de United Nations in New York; een andere bij het Europese hoofdkwartier van de UN in Genève, en nog andere om haar zowel bij de Raad van de NATO als bij dat Raad van de Organization for European Economic Cooperation te vertegenwoordigen.